

tribuna

LIST ŠTUDENTOV LJUBLJANSKE UNIVERZE

ST. 9.

LJUBLJANA, 17. MAJA 1955

LETO. V.

PRED 13. LETI, DNE 21. MAJA JE BIL USTRELJEN KOT TALEC NARODNI HEROJ TONE TOMŠIČ

Razstava spominov in življenja

PROSLAVA DESETE OBLETNICE OSVOBODITVE

8. MAJA JE BILA V MALI DVORANI SLOVENSKE FILHARMONIJE ODPRTA RAZSTAVA ŠTUDENTSKEGA GIBANJA, KI SMO JO PRIREDILI V POČASTITEV 10-LETNICE OSVOBODITVE. ISTI DAN SO PRIMORSKI ŠTUDENTJE V SEŽANI SVEČANO OTVORILI I. PRIMORSKI STUDENTSKI FESTIVAL - KULTURNE IN FIZKULTURNE PRIREDITVE FESTIVALA SO TRAJALE VES TEDEN PO VSEJ PRIMORSKI. 15. MAJA PA JE VEČ STO ŠTUDENTOV SKUPAJ Z DRUGO LJUBLJANSKO MLADINO OBISKALO PARTIZANSKO VAS RASICO NAD LJUBLJANO. - S TEMI PRIREDITVAMI SMO ŠTUDENTJE DOSTOJNO IN PO SVOJIH MOČEH PROSLAVILI DESET LET SVOBODNE JUGOSLAVIJE

Danes, ko vprašanje popolne univerze v Ljubljani ni več aktualno, so toliko bolj zanimivi dokumenti, ki pričajo o veliki borbi ljubljanskih študentov in vseh naprednih slovenskih sil za najvišjo učno ustanovo. Na orumenelih lepkih, ki so nekdo polnil stene ljubljanskih hiš in ki so danes samo še zanimivi dokumenti za zgodovinarja, še živijo težave in napore akcij za popolno medicino, za univerzitetno knjižnico, za neodvisen akademski dom, študentsko menzo, zgraditve nove zgradbe za tehniko in tako naprej - kdo vse bi lahko naštel vse upravičene zahteve naprednih študentov, ki so danes v veliki meri uresničene. Zato ni čudno, če vse te akcije spremlja nemirno politično življenje, iz katerega vedno bolj sil revolucionaarna levica, ki jo vodijo komunisti. Zopet dokumenti in dokumenti - o neštetih štrajkih, sodbah disciplinskega sodišča, izključitvah in zaporih. Toda hdeči signali, glasilo revolucionaarnih študentov, izhaja naprej, sicer ciklostirano in ilegalno, toda napredno, revolucionaarno in nobena policijska racija ne more preprečiti, da ga študentje ne bi čitali in vanj pisali. Vse bolj prihaja do izraza tudi koordinacija naprednih študentskih gibanj v vseh jugoslovanskih univerzitetnih središčih. Zato ni čudno, če so študentje med prvimi, ki protestirajo proti sklenitvi sramotnega pakta s hitlerjevske Nemčije in po neslavnem propadu stare Jugoslavije tudi med prvimi, ki zagrabijo partizansko puško. Imena narodnih hero-

jev - študentov - dolga je vrsta teh imen - nam danes živo govore, da je bilo med študenti le malo takih, ki niso vedeli najti svojega pravega mesta v najtežjih časih slovenske zgodovine. Se nekaj številka? Da - 570 partizanov - študentov, več kot 800 aktivistov OF, preko 900 interniranih, 133 v NOB padlih borec - to je bil krvni davek slovenskih študentov za osvoboditev. Herojska dejanja študentov VOS-ovcev, številni bunkerji za orožje, ciklostirane delavnice, pa bodo ostali med trajnimi spomeniki naše težke borbe.

To so spomini - težki in tučni, vendar častni. Delo študentov po osvoboditvi pa je življenje, novo, sproščeno, polno volje do dela in poštenosti. Preko 700.000 delovnih ur v prostovoljnih delovnih brigadah, 381 udarnikov - to je bilanca dela ljubljanskih študentov pri obnovi in izgradnji socialistične domovine. Te številke sicer le malo povedo - v srcu vsakega bivšega brigadirja pa živijo spomini na lepe in težke dni, ki smo jih preživeli po delovnih šolah širom Jugoslavije. In tako gre življenje naprej - koliko uspehov na športnem področju, koliko koncertov in gostovanj naših kulturno-umetniških skupin, pa zopet festivali, študentske prireditve v zadnji slovenski vasi, 24 okrajnih študentskih klubov, 5943 članov Zveze študentov, sodelovanje in stiki s študenti vseh sveta - deset let dela, deset let, od katerih je bilo vsako prekratko. Kaj bo pokazala študentska razstava leta 1965?

Tovariš Tito, še na mnoga leta!

NAŠE MNENJE

Družbeno upravljanje še ni garancija, da bodo vsi problemi sami od sebe rešeni tako kot je treba. NAŠ GLAVNI PROBLEM JE REFORMA ŠTUDIJA! Medfakultetne konference niso take kot bi morale biti

25. in 26. aprila so se v Beogradu sešli na plenumu člani Centralnega odbora Zveze študentov Jugoslavije. Potrebno je bilo razčistiti in zavzeti enotno stališče v celi vrsti vprašanj, predvsem šolskih in mednarodnih. Glavno točko dnevnega reda so predstavljala šolska vprašanja, ki so v povojih razvoja družbenega upravljanja predvsem važna. Razpravljali so še o ekonomskih, kulturnih problemih ter mednarodnih študentskih zvezah. Meduniverzitetna konferenca v Zagrebu je dala obilico materiala za razpravljanje o šolskih problemih nasploh in družbenem upravljanju na naših univerzah. Načrti splošnega zakona o univerzah so bili že leto pred njegovim izidom predmet debat po združenjih. Osnutek je tu, toda še vedno je ena prvih namlogov ZŠJ, da še vnaprej tolmachi študentom osnovne intencije zakona v zvezi s problemi, ki jih postavlja vsakodnevno izvajanje zakona.

V preteklem letu so protesti in hrup zaradi študijskih načrtov in programov utihnili. Mnogi so prepričani, da se organi družbenega upravljanja že sami po sebi garancija, da se bodo vsi problemi, ki še obstajajo, sami rešili. Tako mišljenje je nas kaj lahko odvedlo na napačno pot. Organi družbenega upravljanja so nam samo garan-

GLEDAŠKI FESTIVAL V CELJU

V soboto, 7. t. m. se je v celjskem Mestnem gledališču začel prvi festival sodobne jugoslovanske in slovenske dramske ustvarjalnosti, ki bo trajal ves teden in v katerem programu so poleg domačega ansambla zastopana še gledališča iz Zagreba, Trsta, Ljubljane, Maribora, Kopra in Kranja.

Festival je začela Dramsko gledališče iz Ljubljane s Cankarjevimi »Hlapci«, v nedeljo pa je Slovensko narodno gledališče iz Trsta odigralo Cankarjevo »Pohujšanje v dolini Sent-Jorjanski«. Oba gledališka ansambla sta s svojo popolno in izdelano interpretacijo žela med občinstvom iskreno priznanje in pohvalo. Goste je sprejel in pozdravil poleg svečanega sprejema in gledališču, se predsednik Okrajnega ljudskega odbora, tovariš Riko Jerman ter jim izrekal najtoplejše zahvalo.

V naslednjih dneh bodo na festivalu uprizorili še dela naših najmlajših avtorjev, kot je Miloša Mikelna »Dež v pomladni noči«, Vasje Ocvirka »Tretje ležišče«, Branka Hofmana »Življenje zmaguje«, Jožeta Javorška »Kriminalna zgodba« in Igorja Torkarja »Pisana žoga«. V nedeljo pa bo gostovala zagrebška drama z Marijana Markoviča dramo »Na kraju«

Prvi poraz AOK

Prejšnjo nedeljo je gostovala v Varaždinu ekipa AOK Olympie in nastopila v tekmi proti Tekstilcu. Naši študentje so doživeli prvi poraz in izgubili tekmo s 3:1. Naši odbojkarji pravijo, da igra Tekstilac odlično - ter je po njihovem mnenju eden izmed najresnejših kandidatov za prvo mesto.

ŠTUDENTI, ŠTUDENTKE!

Na velikem zborovanju delavske mladine v Kranju dne 22. maja t. l. se bodo zbrali tudi vsi nosilci spominskih značk iz delavnih brigad. Zato poziva Univerzitetni odbor ZŠJ vse tovariše in tovaršice, ki posedujejo značke, da prijavijo svojo udeležbo na tem zboru najkasneje do 19. t. m. Univerzitetnemu odboru ZŠJ Ljubljana, Miklošičeva 5/a.

Mednarodni klub

12. t. m. je imel klub za mednarodna vprašanja debato o temi »Razvojne poti evropskega socializma« v angleškem in nemškem jeziku, istočasno se je vršila debata o manjšinskih vprašanjih za francosko-italijansko govoreče člane. Debate so bile zelo sproščene in pestre, kar je pokazalo, da se naši kolegi precej zanimajo za nek način utrjevanja svojega znanja v tujih jezikih.

SPET ZMAGA NASK

V prvenstveni tekmi je prejšnji teden moštvo naših študentov NASK premagalo ekipo Kaminika z rezultatom 3:0.

Prakse v inozemstvu so nam zelo potrebne

Kriteriji? Zakaj ni brigad? Poročilo o sestanku v Beogradu

V zadnjem času se pojavlja vse več raznih diskusij in komentarjev o tako imenovanih privatnih praksah, ki so postale, vsaj kakor izgleda, na naši univerzi alfa in omega vseh diskusij. Osebnostno smatram, da je to vsekakor koristno, saj so se s tam naše organizacije spet malo razgibale, menim pa, da bi bilo potrebno, da se prično voditi te diskusije z malo več preudarka. Poglejmo stvari enkrat v oči in jo ocenimo z vseh strani. Ali so nam prakse potrebne? Na to vprašanje bo odgovoril vsak trezen človek pozitivno. Uspoštovati moramo, da se vsak naš prak-

tikant, ki gre na prakso, poleg vsega ostalega tudi strokovno izpopolni, kar bo tako njemu, kakor podjetju, pri katerem bo pozneje v službi, koristilo. Druga stran pa je spet različno tolmačenje samih profesorjev za prakso, dalje poraba zasluženega denarja v inozemstvu in podobno. Pri prošnjah na tuja podjetja morajo tudi sama združenja voditi več skrbni. Moje mnenje je, da absolutno ne držijo, da bi lahko prišlo do privatnih praks samo svojci emigrantov in ljudi, katerih sorodniki imajo poslovne stike z inozemstvom. Smatram, da ni nič slabega, če se študent

obrne na neko inozemsko podjetje s prošnjo, ki je seveda pisana v dostojni obliki, brez klečeplazenja. Drugo je seveda, če je prošnja pisana tako, ali pa če pišeš naenkrat na več podjetij, od katerih ti jih nekaj odgovori pozitivno, izbereš si pa od teh samo eno, ostalim podjetjem pa pišeš, da si zadržan in da ne moreš priti, kakor sta to storila študenta elektrotehnike, Jože Gazvoda in Jože Vide. S takim načinom dela otežkočamo sami sebe nemoteno poslovanje, saj niti ena stvar ni tako skrita, da ne bi postala očita, še bolj tragično pa je, če spoznajo ta način v inozemstvu, kot so ga pri tem slučaju. Združenja morajo vse te pojave bolj zasledovati, kot do sedaj, pri čemer naj zlasti upoštevajo, da se vse prerači vračajo različni prestopki po celotno našo organizacijo, kar je sicer absolutno krivično, dogaja pa se vendar.

Se besedo o »carinskih« vprašanjih. Nič slabega ne vidim v tem, če si je študent kupil v inozemstvu radio, kolo ali kaj podobnega! Saj si je denar prislužil in ne vem, zakaj naenkrat različni predsodki. Drugo je seveda, če se kupuje stvari z namenom preprodaje; v tem slučaju pa nisimo spet kolektivno posledice. Nič ne bo rekli ta in ta je to naredil, ampak študentje to delajo.

To so v glavnih obrisih pogledi našega UO na privatne prakse in to mnenje smo zastopali na sestankih CO v Sarajevu in pred kratkim v Beogradu. Tudi na zadnjem sestanku v Beogradu je bilo precej diskusij okrog vpraša-

nja privatnih praks, na koncu smo pa stvar le nekako uredili, tako, da je volik sit in (Nadaljevanje na 2. strani)

PRVI FESTIVAL PRIMORSKIH ŠTUDENTOV

Preteklo nedeljo je bila v Sežani svečano otvoritev prvega festivala primorskih študentov. Pokroviteljstvo nad festivalom je prevzel tovariš Tine Remškar, sekretar OKZKS Gorica. Otvoritvi so prisostvovali še predstavniki okrajnih odborov ljudske oblasti, mladinske organizacije, UOŠJ in mnogi študenti ter prebivalstvo Sežane. Festival so organizirali študenti primorskega kluba skupaj s postojnskim klubom. Festival je trajal ves teden. Na programu so gostovanja po Primorski s pevskim koncertom, literarno-glasbenimi večeri in dramskimi skupinami. Organizirane pa so tudi številne športne prireditve.

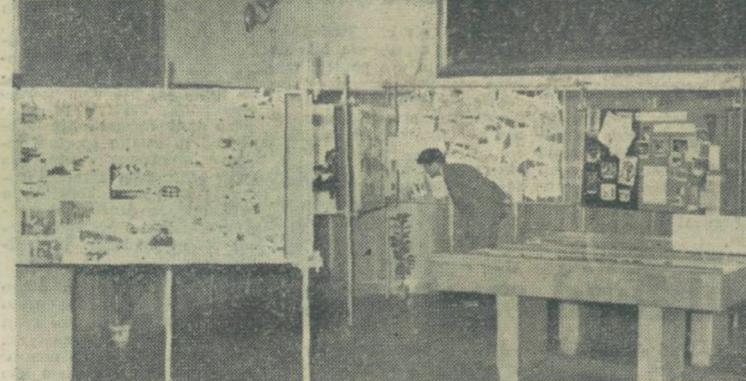
Seja UO Olympie

Na zadnji seji UO Olympie je tov. Mikuz poročal o sestanku CO, vendar o tem pišemo na drugem mestu. Člani UO so se seznanili tudi s problemom igrišč v Tivoliju. Z gradnjo še ni mogoče začeti, ker se niso izdelani načrti za novo železnico progo, ki bo potekala prav po tem terenu. Zato bo skušal UO čimprej rešiti vprašanje ob Cekinovem gradu, kjer je treba urediti le še gornjo ploskev. Tu bi lahko uredili 4 ali 5 odbojcarskih in košarkarskih igrišč.

Člani UO so obsojili delo klubov, ki ne sodelujejo v delu celotnega društva. Tisti klubi, ki nimajo izpolnjenih obveznosti, do nadaljnjega ne bodo prejeli nobenih finančnih sredstev.

Razpravljali so tudi o delu namizno teniške sekcije in sabljaške sekcije, ki doslej nista pokazali nobene volje za delo. Sabljaška sekcija bo sklicala svoj občni zbor, kjer naj bi se člani odločili ali naj sekcijo ukinejo ali ne, za namizno teniško sekcijo pa so predvideli poseben postopek.

Omenimo naj še to, da so člani UO sklenili, da je treba čimprej prirediti tekmovanje po fakultetah za neregistrirane igralce, to še tem prej, ker bo lotnega društva. Tisti klubi, ki nimajo izpolnjenih obveznosti, do nadaljnjega ne bodo prejeli nobenih finančnih sredstev.

Plenum Univerzitetnega odbora

Obpravljali so poročila s plenuma Centralnega odbora, ki je bil nedavno v Beogradu. S sklepi, ki so bili sprejeti (o njih pišemo na drugem mestu) so pred organizacijo na fakultetah nove naloge, predvsem v šolskih problemih, za katere smo študentje zelo zainteresirani. Borba za realne učne načrte, iz katerih bi izginila vsa navlaka stare učne snovi, veljavne pred 30 leti (predvsem na tehniko), da bo naš študent tudi lahko končal že s 23 leti.

PRED NEVAJNIM JE BILA V VIKRČAH PROSLAVA IN ZBOR LJUBLJANSKIH BRIGADIRJEV Na sliki je kolega Polak, ki je bil 12-krat proglašen za udarnika. Jože Legan je v imenu študentov sprejel brigadno zastavo.

PRED NEVAJNIM JE BILA V VIKRČAH PROSLAVA IN ZBOR LJUBLJANSKIH BRIGADIRJEV

(Nadaljevanje s 1. strani.)

koza cela. Nikakor se ne strinjamo z dejstvom, da bi morali za prestopke posameznih študentov nositi posledice vsi študenti, zlasti še s poudarkom, da nismo imeli v lanskem letu nobenih resnih prestopkov naših študentov v inozemstvu.

Da se pa izognemo že vnaprejšnjim takim slučajem, imamo letos strožjo kontrolo pri odhodu študentov v inozemstvo. Če izdajamo, odnosno če ne moramo izdati priporočila, jih bomo izdajali kot politična organizacija, kar tudi smo. Tu bomo mi, kakor tudi sama zveza študentov gledali prvenstveno na to, da pošljemo v inozemstvo ljudi, ki bodo znali pravilno tolmačiti našo družbeno politično ureditev. S tem namenom smo tudi uvedli izpite iz tujih jezikov na našem odboru. Če že izjavljamo, da zna na naši univerzi večina študentov kak tuji jezik, bomo v tem poslednji in to tudi dokazimo. V tužno luč pa pada združjenje ali celo osnovna organizacija ZK, ki napiše nekako protestno pismo zaradi odbite prošnje tovarišici, ki na izpitu potem ne ve niti koliko je pri nas republik in proglašja Hercegovino za avtonomno oblast. Poudarjam, da bomo v tem poslednji, ker je to prvič v interesu nas samih, saj nam obvladanje jezika koristi, na drugi strani pa je zelo porazno, če naš študent v inozemstvu ne ve niti osnovne družbene ureditve. S tega vidika imajo ti izpiti tudi tako vsebinsko obremenjevanje, ki organiziramo predavanja o teh temah za vse, ki nameravajo oditi v inozemstvo.

Vsako, ki bo to trezno premislil, bo uvidel, da je ta naš postopek popolnoma pravi in da tu ne gre za nekakšno »zafkavanje«, kot se slišijo komentarji. Tudi naš sklep, da odhajajo na prakso študentje po četrtem letniku, to je, ko imajo opravljeno že vsa prakso pri nas in že tudi obvladajo v precejšnji meri svojo stroko, niti najmanj ni nedemokratski. Ne vem, kakšen smisel ima odhod bruce ali študenta iz nižjih letnikov v inozemstvo na strokovno prakso, ko še nima niti vpogleda v svoj študij, niti ni opravil donosa prakse. Popolnoma upravičene pa so prošnje študentov nižjih letnikov, da ima marsikateri študent višjih letnikov manj izpitov kot oni sami. Tudi o tem naj združena vodijo večjo kontrolo in naj ne dajejo vsakemu priporočila, ker bodo sicer pristojna zahtevali ocene strokovnih sposobnosti od fakultetnih oblasti.

Drugo, še vedno pereče pa je vprašanje delovnih brigad in priložnostnih zaposlitev v inozemstvu. Da smo sprejeli že v Sarajevu sklep, da letos ne bomo pošiljali v inozemstvo študentov v delovne brigade in na priložnostna dela, je v glavnem finančno vprašanje. Za lansko leto smo morali plačati precejšnje vsote v devizah za prijavnine, nedelavne dni in podobno, o čemer sem že pisal. Na drugi strani, pa so bili tudi delovni pogoji skrajno slabi, tako da letos ponudb nismo sprejeli, kar je tudi popolnoma razumljivo. Večkrat smo opozarjali združena, naj zagotovijo svojim članom odhod v inozemstvo na podlagi recipročnih zamenjav, toda to so izvedli le rudarji, šele sedaj pa so se tega spomnili tudi filozofi. Tudi tu smatra univerzitetni odbor, da je odhod raznih grup, ki sicer nimajo možnost odhoda na prakso, nad vse koristen, vendar pa ne smemo videti edino možnost odhoda v inozemstvo, odhod na delovno akcijo, oz. delo v campu, ali pa delo kot hišna pomočnica. Pri tem so

ali gradbeniki celo tako daleč, da so izdali priporočilo kolegici, ki je nameravala oditi kot služkinja v Anglijo, priporočilo, češ, da ji bo ta »praksa« strokovno koristila. Mislim, da sem povedal dovolj, da je vse kar sem povedal, jasno in želim, da se o vprašanju privatnih praks, ne vodi več nesmiselnih diskusij, ki postajajo že šovinistične, pač pa naj združena kakor tudi posamezniki, gledajo na ta vprašanja z večjo odgovornostjo.

Vsak problem, pa če je še tako zapleten, se lahko reši sporazumno, brez žolčnih diskusij, kakor smo to storili z združenji agronomov, gozdarjev, gradbenikov, rudarjev in metalurgov, ki so dejansko pokazali voljo za pravilno delo našega mednarodnega odbora.

Kot sem že mimogrede omenil, je bilo na zadnjem sestanku Centralnega odbora v Beogradu, poleg drugega tudi nekaj govora o privatnih praksah. Mi smo tu postavili vprašanje pravilnosti sklepa plenuma v Sarajevu, kjer se je zaradi precejšnjih prekrškov nekaterih študentov v inozemstvu, zlasti pa zaradi navideznega padca praktikantskih mest strokovnih organizacij IAESTE, AIESEC, zaradi privatnih praks, sprejel sklep o ukinitvi privatnih praks, kar je prvenstveno tudi zahteval državni zavod za tehnično pomoč. Po krajši diskusiji, v kateri smo povedali svoja mišljenja in seznanili CO o našem poslovanju, ni bil v bistvu sprejet nikak nov sklep, vendar smo obrazložili, da bomo postopali na naši univerzi tako, kot do sedaj, o čemer smo se po vrnitvi iz Beograda tudi pogovorili z odgovornimi političnimi forumi pri nas, ki so se z našim načinom dela strinjali.

Kar se tiče same mednarodne dejavnosti, smo ob tej priložnosti določili našo delegacijo za V. Mednarodno študentsko konferenco, ki bo od 4. do 14. julija v Birminghamu. Govorili smo tudi o temah, o katerih bo naša delegacija diskutovala. Drugih sklepov o mednarodni dejavnosti na tem plenumu nismo sprejeli. Da bo poslovanje našega mednarodnega odbora zajelo čim več študentov in zainteresiralo združena za konstruktivno sodelovanje z nami, bomo pričeli v kratkem s širšimi sestanki kluba za mednarodno sodelovanje, na katerih bomo prediskutovali in izmenjali mnenja o vseh problemih naše mednarodne dejavnosti. Naš UO želi, da bi bil obisk teh čim večji, saj bomo s tem dosegli enotna stališča in enkrat za vselej izključili neodkritje in zakulisne komentare o posameznih sekcijah naše mednarodne dejavnosti. J. B.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

metno bi bilo, da združena o njih diskutirajo, ker le na osnovi bogatih — različnih mišljenj bi lahko ugotovili kakšen diplomski študij želimo.

Zveza študentov mora ponovno osvetliti reševanje vseh problemov in predlogov, ki so sicer že dostikrat ležali dokumentirani pred profesorji in bili celo pozitivno ocenjeni — ali samo to, naprej se ni prepaknilo.

Diskusije o načrtih statuta pa nam nudijo veliko možnost, da to izvedemo. Brez podrobne razprave ni mogoče dokončno oblikovati niti statutu, niti rešilskih zakonov. Vendar bi bil že čas, da se končno izdajo. To pa ne sme biti delo, opravljeno v naglici, ki bi je sankcioniralo obstoječe stanje, kajti spremembe so nujne.

Predfakultetne konference študentov so zelo koristne za obravnavanje vseh teh problemov. Pogosto pa so se na njih ukvarjali z manj važnimi vprašanji, kot organiziranje medfakultetnih športnih srečanj, festivalov in strokovne prakse. Problemi študija niso bili vedno na prvem mestu teh konferenc. Priprave na te konference zahtevajo daljšo dobo. Koristne namve bi lahko dali tudi tovariši iz prakse, ker bolj občutijo, česa jim fakulteta ni dala.

Vse delo okrog študijskih programov zahteva mnogo več energičnosti, kot so jo pokazala nekatera združena.

Široke možnosti delovanja, ravno v tej smeri modernizacije študija, so nam odprte z delom v organih družbenega upravljanja. Po nekaj mesecih delovanja teh organov vidimo, da bo treba ustaliti metode dela ZSJ v družbenem upravljanju.

Ko govorimo o delu študentov v družbenem upravljanju, moramo opozoriti na napačno Na posvetovanju so soglasno sprejeli stališče naše univerze, da je zaradi kontinuitete v športnem razvoju vsakega posameznika nujno potrebno mobilizirati že srednješolsko mladino, ki bo na ta način preko akademskih športnih klubov in sekcij vključena in seznanjena s študentskim življenjem. Z isto vztrajnostjo naj se tudi študentske športne organizacije borijo za vključevanje diplomantov univerze, zlasti iz vrst univerzitetnih profesorjev in ostalih športnih delavcev.

Glede oblik študentske športne dejavnosti sta bila na posvetovanju dva povsem različna stališča. Beograjski študentje so odločno zagovarjali študentska športna tekmovanja na fakultetah in oddelkih preko slednjih doseči aktivnost študentov na športnem področju. Drugo stališče, ki sta ga zastopali naša in zagrebška univerza je bilo v tem, da taka tekmovanja ne znižajo vožnje. Potne stroške krije sam. Pravtako bo vsak, podobno kot prejšnja leta, tudi sam prispeval minimalno vsoto za vzdrževanje.

Posebno opozarjamo na to, da bo moral vsak, ki pojde na okrevanje, prispeti v okrevališče določenega dne, ker v nobenem slučaju ne bo mogoče zamujene dneve nadoknaditi. Z upravitvi hotelov sklenjena pogodba zahteva, da se držimo gotovega vrstnega reda, ki ga moramo brezpogojno upoštevati. (Tako na primer plačamo za vsako neziskovano ležišče v hotelu polno ceno). Vse tiste, ki bodo šli na okrevanje prosimo, da navedena opozorila upoštevajo in, da nam z nediscipliniranim vedenjem ne povzročajo po nepotrebnem težav.

orientacijo posameznih organizacij ZSJ, ki so svoje delovanje omejili na zelo ozek krog ljudi. Sestanki študentov, na katerih bi se podalo poročilo o delu in problemih odbora združena in člana fakultetnega sveta, bi razbili to ozkost.

Dalje ne smemo pozabiti, da niso samo sveti organi družbene upravljanja, temveč tudi fakultetne uprave, le da so njih funkcije deljene. Posebno njihve pogosto razpravljajo o vprašanjih, ki se nanašajo na vsakodnevno življenje študentov. Tendence nekaterih uprav, da bi omejili naše sodelovanje samo na socialno vprašanje in režim študija, ni pravilna. Če ima ZSJ pravico in dolžnost, da sodeluje v delu uprave, potem sme in mora zahtevati, da po-

morejo predstavljati težičše športne dejavnosti. Seveda je prirejanje takih tekmovanj, zlasti za razvijanje družbenega življenja med študenti koristno, vendar mora biti športna vzgoja mnogo bolj sistematična in organizirana. Naše stališče je bilo formirati čvrste klube, ki naj na svojem področju prirejujejo številne šole ali tečaje in na ta način sistematično skrbijo za športni razvoj posameznika. Poleg tega bo s tem doseženo tudi to, da bo vsak študent ob takem delu dobil tudi solidno strokovno znanje, ki ga bo po odhodu z univerze s pridom uporabljal na svojem novem službenem mestu med ostalo mladino.

Največjo zapreko v nadaljnjem razvoju študentskega športa predstavlja še vedno pomanjkanje športnih objektov, razen na zagrebški univerzi. V tem pogledu sicer lahko študentje in srednješolski v Ljubljani gledajo v bližino prihodnost z nekaj več optimizma, saj je glede izgradnje športnega parka v Trzinu doseženo načelno soglasje s strani MLO. Kljub temu bo pri realizaciji tega načrta potrebno večje in bolj konkretno sodelovanje vseh forumov, zlasti pa prosvetnih. S tem pa bo le rešeno to odprto vprašanje za poletno sezono, čeprav je v zimskem času prav ta problem mnogo bolj pereč. Pri tem pričakujemo tudi razumevanje telovadnih in ostalih športnih forumov, predvsem v tem, da svoje zahteve po izgradnji modernih stadionov, kopališč in skakalnic iz družbenih sredstev vskladijo s potrebami deset tisočev študentov in srednješolcev.

Rezultat zadostne in dobro izkoriščene materialne osnove se je pokazal v vsaj svoji veličini na zagrebški univerzi. Na tej univerzi se bo namreč že v prihodnjem šolskem letu začel obvezni pouk telesne vzgoje za študente prirodoslovno - matematične in filozofske fakultete. Državni inštitut za telesno vzgojo v Zagrebu je ob sodelovanju študentskih športnih forumov izdelal podroben načrt pouka telesne vzgoje. S strani univerzitetne uprave pa je bil formiran tudi poseben odbor. Ta največji uspeh v zgodovini študentskega športnega življenja je izjavil direktor inštituta v Zagrebu, prof. Mihovilič, »je rezultat solidne materialne osnove, ki si jo je ob razumevanju zainteresiranih forumov izgradila naša univerza in uporne borbe pri

zavih, morajo prijaviti organom oblasti. Razumljivo je, da fakultetni organi intervenirajo, v kolikor delo teh združenj nasprotuje principom fakultete. Mislim, da ne bi bilo potrebno iti po poti rušenja samostojnosti študentske organizacije kakršnekolikoli vrste. Z večjim zaupanjem in razumevanje bi morali gledati na študentske organizacije je poudaril na plenumu tov. Ivo Bojanič v svojem referatu.

V zadnjem času se ponovno slišijo glasovi o takolomnovanem planskem vpisu in sprejemnem izpitu. Če bi zopet uvedli administrativne metode, bi nam to več škodilo kot koristilo. Seveda pa bi lahko usmerjali maturantov na fakultete, katere so danes važnejše, mnogo koristilo.

Smatramo, da je potrebno poudariti, da smo študenje državljanji, ki imajo po ustavi pravico do združevanja. Svoje organizacije, kakor vsi ostali dr-

žavljanji, morajo prijaviti organom oblasti. Razumljivo je, da fakultetni organi intervenirajo, v kolikor delo teh združenj nasprotuje principom fakultete.

Mislim, da ne bi bilo potrebno iti po poti rušenja samostojnosti študentske organizacije kakršnekolikoli vrste. Z večjim zaupanjem in razumevanje bi morali gledati na študentske organizacije je poudaril na plenumu tov. Ivo Bojanič v svojem referatu.

V zadnjem času se ponovno slišijo glasovi o takolomnovanem planskem vpisu in sprejemnem izpitu. Če bi zopet uvedli administrativne metode, bi nam to več škodilo kot koristilo. Seveda pa bi lahko usmerjali maturantov na fakultete, katere so danes važnejše, mnogo koristilo.

Smatramo, da je potrebno poudariti, da smo študenje državljanji, ki imajo po ustavi pravico do združevanja. Svoje organizacije, kakor vsi ostali dr-

Važni so problemi športnih objektov

Na zagrebški univerzi bo prihodnje leto obvezna športna vzgoja

Nekaj dni pred prvim majem se je v Beogradu končala letošnja študentska konferenca. Soglasno so ugotovili, da je študentska športna dejavnost v svojem razvoju naredila velik korak naprej. Ta dejavnost se danes po vseh univerzitetnih centrih izraža v najrazličnejših oblikah. V Beogradu preko 93 klubov, ki so združeni v zvezo študentskih športnih organizacij, v Zagrebu preko ASD Mladost, v Sarajevu preko »Bosne«, v Skoplju preko živahne dejavnosti med posameznimi fakultetami ter končno v Ljubljani preko nove ustanovitve društva »Olympic«.

Na posvetovanju so soglasno sprejeli stališče naše univerze, da je zaradi kontinuitete v športnem razvoju vsakega posameznika nujno potrebno mobilizirati že srednješolsko mladino, ki bo na ta način preko akademskih športnih klubov in sekcij vključena in seznanjena s študentskim življenjem. Z isto vztrajnostjo naj se tudi študentske športne organizacije borijo za vključevanje diplomantov univerze, zlasti iz vrst univerzitetnih profesorjev in ostalih športnih delavcev.

Glede oblik študentske športne dejavnosti sta bila na posvetovanju dva povsem različna stališča. Beograjski študentje so odločno zagovarjali študentska športna tekmovanja na fakultetah in oddelkih preko slednjih doseči aktivnost študentov na športnem področju. Drugo stališče, ki sta ga zastopali naša in zagrebška univerza je bilo v tem, da taka tekmovanja ne znižajo vožnje. Potne stroške krije sam. Pravtako bo vsak, podobno kot prejšnja leta, tudi sam prispeval minimalno vsoto za vzdrževanje.

Posebno opozarjamo na to, da bo moral vsak, ki pojde na okrevanje, prispeti v okrevališče določenega dne, ker v nobenem slučaju ne bo mogoče zamujene dneve nadoknaditi. Z upravitvi hotelov sklenjena pogodba zahteva, da se držimo gotovega vrstnega reda, ki ga moramo brezpogojno upoštevati. (Tako na primer plačamo za vsako neziskovano ležišče v hotelu polno ceno). Vse tiste, ki bodo šli na okrevanje prosimo, da navedena opozorila upoštevajo in, da nam z nediscipliniranim vedenjem ne povzročajo po nepotrebnem težav.

žavljanji, morajo prijaviti organom oblasti. Razumljivo je, da fakultetni organi intervenirajo, v kolikor delo teh združenj nasprotuje principom fakultete. Mislim, da ne bi bilo potrebno iti po poti rušenja samostojnosti študentske organizacije kakršnekolikoli vrste. Z večjim zaupanjem in razumevanje bi morali gledati na študentske organizacije je poudaril na plenumu tov. Ivo Bojanič v svojem referatu.

V zadnjem času se ponovno slišijo glasovi o takolomnovanem planskem vpisu in sprejemnem izpitu. Če bi zopet uvedli administrativne metode, bi nam to več škodilo kot koristilo. Seveda pa bi lahko usmerjali maturantov na fakultete, katere so danes važnejše, mnogo koristilo.

Smatramo, da je potrebno poudariti, da smo študenje državljanji, ki imajo po ustavi pravico do združevanja. Svoje organizacije, kakor vsi ostali dr-

žavljanji, morajo prijaviti organom oblasti. Razumljivo je, da fakultetni organi intervenirajo, v kolikor delo teh združenj nasprotuje principom fakultete.

Mislim, da ne bi bilo potrebno iti po poti rušenja samostojnosti študentske organizacije kakršnekolikoli vrste. Z večjim zaupanjem in razumevanje bi morali gledati na študentske organizacije je poudaril na plenumu tov. Ivo Bojanič v svojem referatu.

V zadnjem času se ponovno slišijo glasovi o takolomnovanem planskem vpisu in sprejemnem izpitu. Če bi zopet uvedli administrativne metode, bi nam to več škodilo kot koristilo. Seveda pa bi lahko usmerjali maturantov na fakultete, katere so danes važnejše, mnogo koristilo.

Smatramo, da je potrebno poudariti, da smo študenje državljanji, ki imajo po ustavi pravico do združevanja. Svoje organizacije, kakor vsi ostali dr-

žavljanji, morajo prijaviti organom oblasti. Razumljivo je, da fakultetni organi intervenirajo, v kolikor delo teh združenj nasprotuje principom fakultete.

Mislim, da ne bi bilo potrebno iti po poti rušenja samostojnosti študentske organizacije kakršnekolikoli vrste. Z večjim zaupanjem in razumevanje bi morali gledati na študentske organizacije je poudaril na plenumu tov. Ivo Bojanič v svojem referatu.

V zadnjem času se ponovno slišijo glasovi o takolomnovanem planskem vpisu in sprejemnem izpitu. Če bi zopet uvedli administrativne metode, bi nam to več škodilo kot koristilo. Seveda pa bi lahko usmerjali maturantov na fakultete, katere so danes važnejše, mnogo koristilo.

Smatramo, da je potrebno poudariti, da smo študenje državljanji, ki imajo po ustavi pravico do združevanja. Svoje organizacije, kakor vsi ostali dr-

žavljanji, morajo prijaviti organom oblasti. Razumljivo je, da fakultetni organi intervenirajo, v kolikor delo teh združenj nasprotuje principom fakultete.

Mislim, da ne bi bilo potrebno iti po poti rušenja samostojnosti študentske organizacije kakršnekolikoli vrste. Z večjim zaupanjem in razumevanje bi morali gledati na študentske organizacije je poudaril na plenumu tov. Ivo Bojanič v svojem referatu.

V zadnjem času se ponovno slišijo glasovi o takolomnovanem planskem vpisu in sprejemnem izpitu. Če bi zopet uvedli administrativne metode, bi nam to več škodilo kot koristilo. Seveda pa bi lahko usmerjali maturantov na fakultete, katere so danes važnejše, mnogo koristilo.

Smatramo, da je potrebno poudariti, da smo študenje državljanji, ki imajo po ustavi pravico do združevanja. Svoje organizacije, kakor vsi ostali dr-

žavljanji, morajo prijaviti organom oblasti. Razumljivo je, da fakultetni organi intervenirajo, v kolikor delo teh združenj nasprotuje principom fakultete.

Mislim, da ne bi bilo potrebno iti po poti rušenja samostojnosti študentske organizacije kakršnekolikoli vrste. Z večjim zaupanjem in razumevanje bi morali gledati na študentske organizacije je poudaril na plenumu tov. Ivo Bojanič v svojem referatu.

V zadnjem času se ponovno slišijo glasovi o takolomnovanem planskem vpisu in sprejemnem izpitu. Če bi zopet uvedli administrativne metode, bi nam to več škodilo kot koristilo. Seveda pa bi lahko usmerjali maturantov na fakultete, katere so danes važnejše, mnogo koristilo.

Smatramo, da je potrebno poudariti, da smo študenje državljanji, ki imajo po ustavi pravico do združevanja. Svoje organizacije, kakor vsi ostali dr-

žavljanji, morajo prijaviti organom oblasti. Razumljivo je, da fakultetni organi intervenirajo, v kolikor delo teh združenj nasprotuje principom fakultete.

Mislim, da ne bi bilo potrebno iti po poti rušenja samostojnosti študentske organizacije kakršnekolikoli vrste. Z večjim zaupanjem in razumevanje bi morali gledati na študentske organizacije je poudaril na plenumu tov. Ivo Bojanič v svojem referatu.

V zadnjem času se ponovno slišijo glasovi o takolomnovanem planskem vpisu in sprejemnem izpitu. Če bi zopet uvedli administrativne metode, bi nam to več škodilo kot koristilo. Seveda pa bi lahko usmerjali maturantov na fakultete, katere so danes važnejše, mnogo koristilo.

Smatramo, da je potrebno poudariti, da smo študenje državljanji, ki imajo po ustavi pravico do združevanja. Svoje organizacije, kakor vsi ostali dr-

žavljanji, morajo prijaviti organom oblasti. Razumljivo je, da fakultetni organi intervenirajo, v kolikor delo teh združenj nasprotuje principom fakultete.

Mislim, da ne bi bilo potrebno iti po poti rušenja samostojnosti študentske organizacije kakršnekolikoli vrste. Z večjim zaupanjem in razumevanje bi morali gledati na študentske organizacije je poudaril na plenumu tov. Ivo Bojanič v svojem referatu.

V zadnjem času se ponovno slišijo glasovi o takolomnovanem planskem vpisu in sprejemnem izpitu. Če bi zopet uvedli administrativne metode, bi nam to več škodilo kot koristilo. Seveda pa bi lahko usmerjali maturantov na fakultete, katere so danes važnejše, mnogo koristilo.

Blejski akademski klub

Akademski klub na Bledu obstaja že od leta 1953. Vanj so vključeni tudi akademiki iz bolnijskega kota in iz Gorij. V tem času niso bili doseženi veliki uspehi, vendar se že izkristaliziralo delovno jedro na čelu s tovaršem Rekarjem. Letos marca je bil občan zbor na katerem so navedse resno razpravljali o svojem delu.

Klub bo v kratkem izvedel anketo med prebivalstvom, kakšne vrste predavanj in kakšne teme žele poslušati. V tem času bodo priredili nekaj predavanj in organizirali sestanek s predstavniki lokalnih oblasti. Od podjetja LIP lahko prejmejo projekcijski aparat, tako da bodo predavanja še bolj uspešna. Kmalu pa se bodo pričeli pripravljati na gorenski študentski festival, ki bo pozimi prihodnje leto. Festival se bo vršil v Kranju.

Zdravstveni fond sporoča:

Podobno kot doslej bo tudi letos naša ustanova omogočila zdravstveno štipendijo študentom 2 do 3 tedensko okrevanje na morju ali v planinah.

Ker mnogim študentom ni znano, kakšno je dejansko stanje v zvezi s temi okrevališči in ker se po drugi strani širijo neutemeljene govorice in obtožbe na račun ZF, — dajemo sledeča pojasnila:

Iz naših zdravstvenih kartotek je razvidno, da je približno 200 študentom potrebno okrevanje na morju ali v srednje visinskih predelih. Računamo pa, da bo nekaj upravičenih še naknadno vložilo prošnje tako, da se bo to število še zvišalo. Vse, ki so oddali prošnje na predpisnem formularju bo letos pregledala zdravniška komisija, ki

bo določila kraj in časovno obdobje okrevanja. Študente, ki dejansko niso bolni temveč samo podhranjeni zaradi omejenih finančnih sredstev, ne bomo mogli pošiljati v okrevališča. V smislu novih uredb socialnega zavarovanja je uredbi kritični, ki ga bo zavzela zdravniška komisija, precej strogi in bomo raje omogočili resnično potrebni daljše bivanje v okrevališču na račun tistih, ki nimajo indikacij za okrevališče (obolenje gripe, nosu, vnetje nosnih in čelnih votlin, astmatična obolenja, kožne bolezni, ženske bolezni, rekonvalescenti po pljučnih boleznih in živčno izčrpani).

Študent, ki mu bo zdravniška komisija določila časovno obdobje in kraj okrevanja, dobi na upravi objavo za 75 odst.

znižano vožnje. Potne stroške krije sam. Pravtako bo vsak, podobno kot prejšnja leta, tudi sam prispeval minimalno vsoto za vzdrževanje.

Posebno opozarjamo na to, da bo moral vsak, ki pojde na okrevanje, prispeti v okrevališče določenega dne, ker v nobenem slučaju ne bo mogoče zamujene dneve nadoknaditi. Z upravitvi hotelov sklenjena pogodba zahteva, da se držimo gotovega vrstnega reda, ki ga moramo brezpogojno upoštevati. (Tako na primer plačamo za vsako neziskovano ležišče v hotelu polno ceno). Vse tiste, ki bodo šli na okrevanje prosimo, da navedena opozorila upoštevajo in, da nam z nediscipliniranim vedenjem ne povzročajo po nepotrebnem težav.

Razvoj študentskega gibanja med obema vojnama

S. KREMENSEK

Polemizirajo z nacionalistično »Našo mislijo« so tudi proti lokalnim akademskim društvom, proti laicizmu in štrajku kot obliki borbe. Trn v peti jim je kršč. socialistični »Delavski liste, napadajo vse, od starega preko mladega »Triglava«, doma visokosolk, do Kočeka in Krefta. Od začetka pa do konca izhajanja se bore proti »kulturnemu boljsevizmu«, se leta 1938 obširno razpišejo proti židovstvu, zavračajo marksizem, darvinizem, sokolstvo in neomaltuzionizem. So proti Masaryku, proti Beneševi češki politiki, proti vsem »novodobnim zmotam« bodisi, da jim stoji na čelu Marko, Hitler ali Tyrš. (Ne omenjajo pa ob takih prilikah Mussolinija).

Ob ugotovitvi, da je osnovno jedro krize sodobnosti v krizi avtoritete, so se začeli zavzemati za brezkompromisen boj za priznavanje božje avtoritete, avtoritete države in očetovske avtoritete v družini. Vrhovna avtoriteta jim je bila

bog; avtoriteta države je po temaktam za njih možna le, če država priznava boga, po katerem edinem ima oblast. Zato se jim zdi, da bo glavni spopad bodočnosti borba med katolicizmom in komunizmom, kajti resnica jim je ena, cela in edina. Po Mahničju zaključuje v svet: aut—aut! Za širjenje Kristusovega kraljevstva na zemlji gre, za vrnitev Kristusa človeštvu gre, pravijo. Zato hočejo usposabljanje svoje člane za odlično borbo proti komunizmu in zbirati vse »zdrave sile« na univerzi v odlično protikomunistično fronto.

Ob pojmovanju srednjeveškega cehovstva in srednjeveške družbene ureditve splošno kot resnične demokracije, razvijajo svojo stanovsko idejo principa korporativnega družbenega in gospodarskega reda, ki naj temelji na kršč. organskem pojmovanju družbe. Pri tem vidijo svojo poglavito vlogo v vnanjuju katolicizma, vsehkih principov, v sleherni

slovensko družino, šolo, v književnost, v vse javno življenje. Zato so ob vsaki priliki bruhalji svoja gesla o borbi za primat duha nad snovnostjo, za katoliško univerzo, za popolno zaupanje Katoliški cerkvi in papežu.

Proučevati hočejo probleme slovenskega naroda, vršiti narodno-obrambno delo, gojiti ljubezen do domovine, pri čemer je njih gledanje na bistro slovenstva zelo blizu tezam o milemu in požobnem slovenskemu narodu, ki je po njihovem, ostal do danes na svoji zemlji, križišču ljudstev, samo (ta samo podčrtujejo) zato, ker je neomajno, skoraj naivno veroval v boga in njegovo pravico. Dočim se pogostokrat pritožujejo nad Hitlerjevo »kljukasto vladavo, ker je dejansko, čeprav ne v besedah, protivrska, zaman iščemo pri strazarjih pamfletov na Mussolinijev režim. Pravijo celo takole: »Medtem, ko je pri komunizmu jasno, da bi, če bi zmagal, zapiral cerkvo in z

vsemi sredstvi širil brezbožstvo, objublja fašizem svobodo bogočastja, često izgovarja ime bog in predlaga Cerkvi ugodne konkordate, Cerkev, zvesta svojemu političnemu načelu, priznati red pod edinim pogojem, da so njene pravice zaščitenе, brez težav išče z njim modus vivendi...« »Straža v. v. VI, št. 9).

Kljub zmagi, ki so jo 1936 leta izvojevali strazarji in Akademski zvezi in spremembi pravil v njih prid, se jim ni posrečilo podrediti katoliških vrst. Ob vprašanju stanovstva je prišlo celo do spora med Ehrlichovimi strazarji, ki so bili proti stanovski receptivni akademskih katoliških društev in Tomčevu skupino mladincev, ki je bila za. Se nadalje pa so živeli svoje življenje krščanski socialisti, ki so vodili širokopolno delo s predavanji v Beli dvorani Uniona, ki so burila kri krogu okrog Straže, ustanovili blok »Danica« — »Savica« — »Zarja« in končno v počitnicah 1937 leta priredili prvi bolnijski tečaj. Tako je bila poleg mladcev in strazarjev še končno formirana ta »tretja skupina« kršč. socialistov, ki je po izgubi na volitvah v »Danici« prešla v »Zarje« in napravila iz nje svoje društvo. Skupina s koncepcijo bivših križarjev,

pozneje kršč. socialistov je tako pod firmo zarjanov nadaljevala svoje delo.

Ti strazarji so izstopili iz katoliških društev in ustanovili svoj klub. Ostala katoliška društva pa so se formalirala.

ZA SLOVENSTVO GRE

V levčarskih vrstah lahko do srede leta 1936 še konstatiramo obstoj »Mladega Triglava« in do oktobra 1937 tudi še akademskega agrarnega kluba »Njive«, ko ga je banka uprava zaradi prekoračenega delokroga razpustila. Vendar se ob teh razpustitvah osujeta na novo »Slovenski klub« in novembra 1937 »Narodni akademski klub«.

Se pred povedajo je iz A. k. a. »Njive« izšel poskus izdajanja mladinske revije »Nova obzorja«, ki pa ni uspel. Ena edina številka in kmalu je bilo konec tudi kluba, ki je pričel z delom že 1923. leta kot nekakšna veja tedanje Kmetijske stranke, se kot tak povzeloval tudi s hrvatskimi in srbskimi zemljoradniškimi klubi in se pozneje ločil od nje. V svojem programu so poudarjali zlasti zavest pripadnosti slovenskemu delovnemu ljudstvu, ker so pač videli, da jim

Nebo pomore tistim, ki si sami pomorejo

Nastanek. Razdelitev študija, Počitnice. 15 Študentskih domov z 9000 stanovanj. Religija. Šport in vojaška vzgoja. Univerzitetni parlament in zveza. Nizke štipendije. Obzidano študentsko naselje in univerzitetna policija. Svoboda gibanja študentk je zelo omejena. Samo en izpitni rok. Zelo strog izpitni sistem. Zaradi rednega študija je precej diplomantov

Prvo idejo o univerzi v Benaresu centru Hinduistične kulture, je sprožil leta 1904 Pandit Madan Mohan Malaviya. Eden prvih, ki je to idejo podprl je bil sam Maharaja iz Benaresa. Po kongresu Hinduizma v Allahabadu je bila odposlana poslanica vsem kulturnim krogom, da podpre akcijo za ustanovitev univerze. Dober začetek so ovirali politični dogodki v Indiji med letom 1906 ter 1910 (namreč intenzivna politična prebuditev Indije na eni strani ter angleške represalije na drugi strani). Končno so leta 1911 postavili program dela ter razložili razloge za nastanek univerze. Pandit Malaviya je postavil sledeče štiri točke.

1. Poučevanje »dharma« (indijski izraz za to kar Hinduji razumejo pod religijo) je bistvena stvar univerze.
2. Univerza mora poučevati ter proučevati hindu zgodovino, kulturo in literaturo.
3. Univerza mora gojiti pozitivne znanosti
4. Univerza mora pospeševati razširitev tehnične kulture.

Takoj uvodoma spoznamo poglavitne silnice, ki so ustvarile današnjo univerzo v Benaresu in za razumevanje vzdušja na univerzi. »Če hočemo postati bogati kot Amerikanci moramo maksimalno delati. Nebo pomaga tistim, ki si sami pomagajo« so naslednje misli in napotila Malaviya.

Ubogi in bogati, kmetje in vsi drugi, gradijo tudi poseben tempelj za študente. Poleg moralne in duhovne vzgoje se posveča tudi pozornost fizični vzgoji. Univerza ima svojo atleško zvezo, svojo sekcijo za tenis, nogomet, košarko, hokej na travi, ki je pravo posebno popularen v Indiji ter približno zavzema isto mesto kot pri nas nogomet, atletika, plavanje, boks in rokoborbo. Študentje imajo možnosti, da se vzgajajo tudi v vojaški umetnosti, seveda samo tisti, ki jih vojaški poklic veselja in, ki imajo zamj tudi sposobnosti. Nacionalni oddelki kadetskega korpusa vzgajajo bodoče oficirje indijske vojske.

Delo — življenje — vzgoja
Univerza prične s svojim delom vsako leto 9. julija.

Centralno poslopje Univerze v Benaresu

Študij se razdeli nekako na tri obdobja: poletno, jesensko in zimsko. Med temi obdobji so trikrat počitnice in to jesenske, zimske in poletne. Jesenske počitnice ali Dasahara Puja so v oktobru in novembru ter trajajo 23 dni. Zimske počitnice so v decembru in januarju ter trajajo 9 dni. Poletne počitnice so najdaljše ter trajajo od 1. maja do 8. julija to je skupaj 69 dni. Dejansko so pa še daljše, kajti predavanja se končajo mnogo poprej in to ponekod že marca. Razen tega je pa med letom ogromno praznikov.

Kako je s študentskimi domovi ter splošno organizacijo dela in življenja v tem univerzitetnem mestu... Vsak dom ima svojo knjižnico ter svoje prostore za zborovanja ter družbeno in intelektualno izživljanje, ki ga organizirajo sami študentje. Domove nadzoruje neposredno glavni predstojnik ali rektor, ki je obenem član proforskega zbora. Univerza nadzoruje tudi študente, ki stanujejo izven doma v mestu. Vsi študentje so pod stalno kontrolo komiteja akademskega sveta... Ta svet rešuje vprašanja sprejema študentov v dom, socialnih problemov in družbenega življenja. Univerza ima 15 velikih domov z nad devet tisoč študenti. Razen tega ima še dom za inozemske študente, ki je edini dom te vrste v Indiji nazvan International House. Dom je pod vodstvom profesorja, ki je član univerzitetnega zbora ter komiteja, ki nadzoruje disciplino študentov v univerzitetnem mestu.

Glavni prorektor in prorektor sta še posebej zadolžena, da skrbita za disciplino in obnašanje študentov. Posebno stroga pa so tovrstna pravila za študente. Veliko pozornost se posveča kakor smo že iz programa univerze videli hinduistični vzgoji in hinduističnem verstvu. Vsako nedeljo čitajo lekcije razen tega se na univerzi organizirajo posebni

Na univerzi organizirajo se štanke ter debate z različnih poglavitnih umetnosti, znanosti in filozofije kakor tudi politike in ekonomije. Najvažnejši organizaciji sta univerzitetni parlament ter univerzitetna zveza. Univerzitetni parlament je tradicionalna organizacija, katere cilj je da pripravlja ter usposablja študente posebnosti tiste, ki jih politika zanima, za bodoče javno nastopanje ter organizacijsko ter politično delo.

Kar se socialnih problemov tiče. Študentom nudijo, tudi štipendije, ki so seveda nenavadno nizke, in to predvsem revnim študentom ter študentom nižjih kast (na primer »Harijam«). Nekateri so opravičeni popolnoma ali deloma vseh taks, vendar je odstotek obojih dokaj nizek.

Univerza ima svoje nadzorne organe ter svojo policijo, ki ponosi patrolira po univerzitetnem mestu ter postavlja nočne straže, ki skrbijo za varnost, red in disciplino v predelih univerzitetnih zgradb in domov. Univerzitetno mesto je obdano z visokim zidom, ter je vohod možen samo pri glavnih vratih, ki so po pol dnevi uri zvečer zaprta. Kdor pride pozneje ali pa v univerzitetno mesto ter kdor gre izven tega ura ven, mora imeti za to posebno dovoljenje. Napisati mora posebno prošnjo, ki mu jo odobrijo ali pa ne in vsakokrat mora pri vstopu ali izstopu izpolniti dolgi formular, ki vsebuje naslednja vprašanja kot: ime, razred in koledž, stanovanje, prošel od, kam namerava iti, razlog odhoda, čas, dovolilnica, osebna izkaznica.

Podobne vprašalne pole mora izpolniti tudi vsak obiskovalec, ki hoče obiskati kolegijsko v dekliškem študentskem domu. Obiski so dovoljeni trikrat tedensko od štiri do šestih v posebnih čakalnicah, ki je pod nadzorstvom. Na te pole je treba odgovoriti poleg imena: odnos do dekleta (sorodnik itd.) namen obiska. Ra-

zen tega je študentkam prepovedano oditi med dnevom kamor koli razen na univerzo na predavanja. Za vsak ostali obisk naprimer obisk kina ali kakšen drugi opravke pa morajo posebej napraviti prošnjo na upravo doma. Prošnje se odobrijo ali pa ne. Kadar imamo naprimer sestanke »International student association« večkrat študentke ne morejo prijeti zaradi težav s dovoljenjem.

Pestra in zamotana univerzitetna organizacija

Delo na univerzi se odvija po statutu, ki je v soglasju z državnimi zakoni ter pod nadzorstvom predsednika indijske republike ter guvernerja Utar Prades. Glavni rektor ima najvišjo moč na univerzi. Kancler, pro-kancler, namestnik kanclerja ter pronamestnik kanclerja, prorektor, glavni prorektor ter namestnik prorektorja so glavne osebnosti univerze. Sodisce, izvršni odbori, stalni komite akademskega odbora, finančni komite ter fakultetna predstojništva so glavne avtoritete na univerzi. Namestitev profesorjev na univerzi in koledžih ureja izvršni odbor. Skrb za disciplino ter urejanje in reševanje sporov ureja akademski odbor, ki dela s pomočjo stalnega komiteja ter fakultetnih predstavnstev. Sodisce je najvišje reprezentativno in avtoritativno telo, da njegove sklepe realizira izvršni odbor akademskega sve-

ta, ter stalnega komiteja. Sodisce dejansko koncentrirano moč na univerzi. Razen tega ima univerza še celo število različnih komitejev. Po potrebi pa se sestavljajo še novi komiteji. Največ dnevnega dela in vprašanj na univerzi rešuje namestnik kanclerja. Ves ta dokaj kompliciran in birokratiziran ustroj univerze, kjer se vse dolžnosti na eni strani centralizirane na drugi strani pa zopet tako podeljene na različne ustanove, ki eden drugega kontrolirajo pa ne preprečuje, da se ne bi večkrat zgodile različne napake in zlorabe na univerzi, kar ima za posledico večkratne preemestitve in zamenjave kanclerja pro, vice kanclerja i. p. kar meče bolj slabšo luč na organizacijsko stran univerze. Če hočeš dobiti predčasno štipendijo se moraš obrniti s prošnjo na najmanj štiri instance kar traja večkrat ves teden. Tudi glede izpitnih rokov je dokaj nenavaden sistem za nas. V celem letu je samo en izpitni rok in to na koncu šolskega leta. V tem roku moraš opraviti vse štiri izpite, ki so predpisani. Izpiti so pisnemi. Vsak izpit vsebuje deset vprašanj od katerih si izbereš šest na katera pa moraš potem popolnoma odgovoriti. Če hočeš uspešno opraviti leto moraš samo na vsa vprašanja odgovoriti in imeti zadostno število predpisanih točk temveč moraš uspešno opraviti vse štiri izpite ter uspešno izpisati vse štiri izpitne formule.

Vsa leto diplomira na stopnjo študentov mnogo lažje kot pri nas, kar gre menda na račun rednosti, ki je kontrolirana in splošno pa morda tudi na račun nivoja, ki je na ned- (Nadaljevanje na 6. strani.)

ta, ter stalnega komiteja. Sodisce dejansko koncentrirano moč na univerzi. Razen tega ima univerza še celo število različnih komitejev. Po potrebi pa se sestavljajo še novi komiteji. Največ dnevnega dela in vprašanj na univerzi rešuje namestnik kanclerja. Ves ta dokaj kompliciran in birokratiziran ustroj univerze, kjer se vse dolžnosti na eni strani centralizirane na drugi strani pa zopet tako podeljene na različne ustanove, ki eden drugega kontrolirajo pa ne preprečuje, da se ne bi večkrat zgodile različne napake in zlorabe na univerzi, kar ima za posledico večkratne preemestitve in zamenjave kanclerja pro, vice kanclerja i. p. kar meče bolj slabšo luč na organizacijsko stran univerze. Če hočeš dobiti predčasno štipendijo se moraš obrniti s prošnjo na najmanj štiri instance kar traja večkrat ves teden. Tudi glede izpitnih rokov je dokaj nenavaden sistem za nas. V celem letu je samo en izpitni rok in to na koncu šolskega leta. V tem roku moraš opraviti vse štiri izpite, ki so predpisani. Izpiti so pisnemi. Vsak izpit vsebuje deset vprašanj od katerih si izbereš šest na katera pa moraš potem popolnoma odgovoriti. Če hočeš uspešno opraviti leto moraš samo na vsa vprašanja odgovoriti in imeti zadostno število predpisanih točk temveč moraš uspešno opraviti vse štiri izpite ter uspešno izpisati vse štiri izpitne formule.

Vsa leto diplomira na stopnjo študentov mnogo lažje kot pri nas, kar gre menda na račun rednosti, ki je kontrolirana in splošno pa morda tudi na račun nivoja, ki je na ned-

(Nadaljevanje na 6. strani.)

Ležijo kot maharadži, le ne tako na mehkem. (iz študentskega naselja)

IZLET S KOLESOM DO KHAJURAHO TEMPLJA

V gosteh pri maharadži

Prej prepovedana telovadba. Strašen in nemogoč jezikovni poizkus. In še ena domača konzerva. Na vrh hriba po stopnicah. Mesto iz fantazije. V samostanski celici. Veliko plačilo za naporno tekmovanje.

Izlet s kolesom na okoli osemsto milj dolgo turo se mi je zdel bolj podoben nepriljubljenemu sanjam, kot nečemu, kar naj bi se uresničilo. In vendar sem se podal na pot. Skupno z Japoncem Unom, ki se je z menoj popolnoma strinjal ter sva istega mišljenja šla na pot.

V Mirzapuru sva hotela zvedeti za pot, ki pelje naravnost in najbližje iz mesta. Toda zaradi jezikovnih težav je bil to strašen in nemogoč poizkus, kajti v enem hipu se je zbralo okoli našu vsaj sto ljudi, tako da sva dobesedno pobegnila s kolesi in ne da bi sploh na to našla naša najkrajšo pot iz mesta. Zdi se mi, da je bila naša izgovornjava imen mest Satna in Rewa nerazumljiva in to je bil morda vzrok več, da se nismo mogli sporazumeti, kljub temu da moj kolega Japonec poleg sanskrita, obvlada tudi nekaj stavkov v hinduščini...

Pot sva nadaljevala okoli osmih zjutraj in kmalu sva prispela v majhno vasico. Bila sva zelo lačna in sva s seboj nosila poleg banan, rotis (indijski izraz za kruh), rozin, oranž ter kokosovih orehov, še vsak po eno konzervo; jaz sem imel domačo jetrno pasteto, ki sem jo hranil nalašč za potovanje; moj kolega pa neke konzerve iz Japonske. Toda sklenila sva da poleg vsega pogledava če se bo dalo v vasi kaj dobiti. Naše prve izkušnje z indijsko »restavracijo« na vasi niso bile preveč dobre, toda kljub temu sva vsak popila po štiri skodelice kave, ki jo je neka stara Indijka nalivala iz neke stare petrolejske steklenice. Moji ultrahigieniski predhodki so se spričo groznanskega teka razpočili kot milni mehurčki.

Malo kasneje, ko sva zapustili

la vasico sva srečala staro prijazno ženico. Hotela je vedeti kam greva in ko sva ji razložila nama je nasvetovala naj se vrneva. Nisva se mogla skoraj vzdržati, da se nebi prisrčno nasmejela. Toda to ni dolgo trajalo, kmalu sva prispela do hriba, kjer ni bilo poti temveč je strmo se vzpenjajoče stopnice in tako sva morala hočeš nočeš dvigniti najlno težavo nalozena kolesa ter jih nositi navgor. Toda računala sva, da vse kar gre navgor mora enkrat iti tudi navzdol toda neovržitno dejstvo je kakor sva spoznala, da to ne drži vedno. Nobena hriba še nisem videl v življenju, ki bi se lahko primerjal temu griču... Z Unom sva bila mnenja, da je bila stara ženica cel filozof.

V nemški literaturi je neka legenda o mestu, ki se je pogreznilo v močvirje in vsakih sto let se dvigne iz močvirja in ljudje v tem uživajo en dan in eno noč in potem mesto spet izgine za celih sto let... Prispela sva v Hunumana in naenkrat sem se spomnil te zgodbe. Bil je mrak in pozno popoldanek prišel prah je visel v zraku kot megla. Mesto se je zdelo kot prikazen iz sanj ali fatamorgana in nisem se mogel otresti občutka o neresničnosti tega kraja in ljudi.

Zdelo se mi je, da je Rewa živahno in zanimivo mesto. Spala sva v Dharamshalla za romarje, ki so brez denarja in jedo v Janta Hotelu. Hotelir je bil smešen in majhen čokot možak, s sladkima srčkanima hčerkami. Imava zelo lepe spomine na Janta Hotel, s prekrasnimi ljudmi ter očarujočo atmosfero. — In prepričan sem, da nas ima lastnik tudi v prijetnem spominu. Moral je po najinem odhodu popolnoma obnoviti svoje zaloge v shrambi.

Prelepi templji v Khajuraho so nama poplačali vse težave, ki sva jih imela med potjo. Toda kakor vedno težave tudi tukaj niso izostale. Khajuraho je aredi pragozd in tu ni bilo nobenih možnosti. Z Unom sva končno šla k bližnjemu Jain samostanu in povprašala, če nam dovolijo tam pre spati. Prijazno so nam dali dve postelji v majhni celici. Ta majhna celica je bil najin glavni stan za vseh pet dni, ki sva jih porabila v Khajuraho.

Zadnji dnevi, ki sva jih preživela v Khajuraho so bili prekrasni. To nama je dalo novega navdiha in poguma za življenje. Maharadža iz Chattarpur, ki ima svojo zimsko celico v Khajuraho, naju je povabil na kosilo, kjer so nam gostil iz okolice igralci pred in po kosilu. Bil je čudovit večer. Najlepši kar sem ga kdaj doživel v življenju. Uno me je presenetil z paketom, ki ga je imel s seboj, katerega mi je postal prijatelj, ter ga ni dostaj niti odprl. Razstila sva se s celo lestvico raznih okusov najboljših marmelad. Meseč, zvezde, svetla vedra noč. V lahni mesečini se je svetil Jain tempelj. Majhen ogenj okoli katerega so trije indijski prijatelji, Uno in jaz. V atmosferi večera je bilo nekaj ganiljivo lepega. Bilo je treba priti v Indijo, da bi spoznal in občutil kaj je prijateljstvo, in lepota. Pet dni v Khajuraho sva preživela nad vse čudovito, bili so veliko plačilo za naporno potovanje.

Najina vrnitev v Benares je bila manj prijetna. Noge so bile še kolikor toliko v redu, toda odločno sva občutila, da so najini sedeži na kolesih zelo neudobni.

Milan Stante

Preden je stopil na rob poseke, se je Rok za trenutek ustavil in prisluhnil — bolj vaje kot glasovom, ki so le počasi prodirali vanj od zunaj. Najprej je slišal samo šumenje krvi, ki mu je od hitre hoje pritisnila v glavo, in nemirno bitje srca. Srajca se mu je pripeljala na prepoteni hrbet in za ušesi je čutil hladice srage znojna, ki so mu polzele izpod kape. Hosta za njim je mrovala, razen življenja pitčev, ki so se razlivali v predvečerje poznopoletnega dne, je slišal le žužnanje muh in hroščev — uspavajoče mrmranje gozda, dovoljno znano in domače, da bi mogel pomiriti in uspraviti občutek vesti, ki ga je že od davi preganjala skozi hoste, vse dokler se ni znašel tu. Zdaj bi lahko odložil brzostrelko (zakopal bi jo v seno, brž ko bi prišel domov) in nahrbtnik, ki se mu je z jermenji zajedel v ramena. Lahko bi ležal v suho travo in se mimo drevesnih krošenj zagledal v nebo kot svujčas, ko so se na pobočju nad vasjo, tik za robom poseke, od katerega mu je ostalo borih pet korakov, mirno pasle očete krave; sam pa je ležal vznak v senči in se mu je zdelo, da čuti, kako se pod njim vrti zemlja. Vse to bi lahko storil, toda obstal je samo za trenutek, da bi prisluhnil, in ko je čutil, da se je tisti vrab v njem spet oglasil, si je znova zatrdil: »Nisem kriv!«

To si je ponavljal že ves dan, pravzaprav se je misel rodila prvič skupaj z ono drugo že sinoči, ko je pričel dvomiti, da bo našel zvezo z izgubljenim bataljonom. Noč je preblil z glavno v duplini stare bukke in trepetal kot trs od vlage in nočnega mraza, nekoliko — sam ni vedel, koliko — pa tudi od občutka izgubljenosti in strahu.

Tega poslednjega se je jasno zavedel šele davi, ko je tretjič padel v zasado, se nekako izmotal z divjim begom čez drn in strn in so ga pri tem noge nesle vse do sem. Zdaj je imel

čas za premislek — lahko bi odošlo nahrbtnik in brzostrelko — toda tega ni hotel. Nazadnje mu je do roba poseke ostalo le še dobrih pet korakov in potem bo že še videl, kako bo. Čutil je odpor do razglabljanja, ki bi ga moralo pripeljati do odločitve.

Zadnja dva koraka je napravil sklonjen in nazadnje je le legel, ne da bi kakorkoli odločil, tik za grmovje, ki je kakor živa meja delilo gozd od poseke. Previdno je razgrnil veje pred seboj in se razgledal.

Ozka kotlina je ležala pred njim kot na dlan. Cesta, ki se

mesec, odkar je zapustil šolo, tam, kjer je bil.

Pomirjen je z očmi preletel rob gozda, ki se je v širokem robu razpel preko pobočja in se med Staričovo hišo in cesto spustil malone v samo vas. Od tam bi imel le dva skoka do zapuščenega skednja in od tam le petdeset metrov do domačega hleva.

Spodaj je nekdo zateglo poklical: »Minka, ženi domov in beli madeži na pobočju odstran kotline so se jeli spuščati navzdol. Rok je spustil veje, ki so skozl katere je bil opazoval, ne da bi si podrobneje ogledal

oblak prahu, ki se je dvignil nad cesto, prav tam, kjer se je prevadila dolina. Preveč se mu je mudilo izpeljati svoj sklep, da bi mogel silšati enakomerno brnenje, ki je polnilo kotlino in župnišča in skrite med drevmi, bi se zdela prazne in zapuščene, če bi se iz dimnikov ne vile sinje zastave dima. Roku se je zdelo, da čuti njegov vonj, pomešan z vonjem hlevov in gnoja, in da silši mukanje goveda, toda za to je bil vendarle previsoko. Sicer pa tudi to ni bilo kdove kako važno. Domotožje se je oglasilo zdaj, ko se mu je zdelo, da se lahko z roko dotakne domače stebre, glasneje kot kdajkoli prej in prepililo vprašanje o krivdi.

Navsezadnje pa mu je moglo biti prekleto malo mar. Napravil je več kot katerikoli onih hiše. Tja zdaj ni videl. Repot je polagoma utihnil in tudi sicer ni slišal ničesar več. Utrujenost ga je zapuščala in neka hladna, neprizadeta radovednost ga je silila, da se je spustil na cesto in stekel do skednja. Razmajena vrata so se vdala rahle-

mu prišleku in otožno zavtilila v tečajih. Zapri jih je za seboj in pridržal sapo od razburjenja.

V vasi je še vedno vladal molk. Minuto, dve, tri, celo večnost je stal nepremično naslonjen na vrata, z očmi uprtimi v nasprotno leseno steno, kjer so med razpokami prodirali v polmračen prostor prameni svetlobe in odkoder bo prišlo, kar že mora priti.

Prvi strel so prišli kot odrašenje. Opril je se grede in se dvignil v ostriše. Skozl lino je mogel videti v vas, ki je še vedno ležala pod njim, in to, kar je videl, ga je naenkrat

dojnilo, tuje in oddaljeno, kakor da skozl tančico gleda slab film. Veriga vojakov v zelenih čeladah je obklokala vas in se polagoma pomikala proti cerkvi.

V prvih hišah pod njim je že prasketal ogenj in dim iz njih se je dvigal naravnost proti nebu. Skozenj se mu je do zavesti prikredel drobec spomina na bogu ugodno Abelovo daritev. »Tepecle je rekel in si po neki čudni zvezi postavil še enkrat vprašanje: Kriv? — Nekriv? Nanj ni bilo nobenega odgovora. In v sive gmote ljudi, ki so jih zgnel na prostor pred cerkvijo, se je razleglo vpitje. Med sumom ognja, ki je v polkrogu zajel velik del vasi, so suho prasketali strelji.

Rok je zlezal na tla in stopil na prosto. Med njim in ljudmi v vasi je bil požar — pregraja, ki ga je na čuden način vabila. Obšel je skedenj in stopil na stezo, odkoder je spet videl trg z ljudmi — sliko, ki je trepetala v vročem zraku. Opozavilo je je neprizadeto in se vmes ozri po soncu, ki se je pravkar dotaknilo hriba, kakor da ima žara...

še pred nočjo končati kdove kako važno opravilo.

Vpitje pod njim se je zilllo v zategel krik groze.

Kriv? — Nekriv? Smešno! Napotil se je med goreče hiše, kakor da ga žene samo radovednost, in vendar so mu prvi vedno močnejše silšalki ročaj brzostrelke, ki mu je še vedno visela okrog vratu. Na pol poti se je znova obrnil, kakor da si je nenaodoma premislil, in se zložno napotil nazaj v hrib. Ne da bi ga kdo motil, je prečkal cesto in šle, ko je iskal prijemov, da bi se povzpel na škarpo, je zaslišal za seboj topot korakov in hropenje moža, ki je omahovaje tekel za njim. Rok se je obrnil, dvignil brzostrelko k obrazu in čakal. Mož v razgrznjeni plav srajci se je dokopal do ceste, padel, se dvignil in spet tekel. Nekaj krogel se je ostro odbilo ob zidu za Rokovim hrbtom, toda on je še vedno čakal. Mož na cesti je spet padel in zdaj se je zdelo, da se ne bo dvignil (ako kmalu). Za skedenjem se so pojavile postave preganjalcev in razdalja med njimi in onim na cesti se je hitro manjšala.

»Nocoj pojdem nazaj,« je pomislil Rok brez zveze. Oni na cesti se je dvignil in spet tekel. Dva, ki sta mu bila tik za petami, sta že kazala hrbet. Roku se je prst skrčil sam od sebe in kratka vrsta strelcov je prekinila napeto tišino, ki je ni več motilo prasketanje ognja in pojemajoče vpitje po trgu. Oni sprejday je ostro zavil na desno in izgini v grmovju nad cesto. Rok je čakal, če se bo pojavil še kdo, in ker ni bilo več nikogar, se je obrnil tudi sam. Strel v hrbet ga je zadel, ko je visel tik pod vrhom. Pri- jem prstov, ki so oklepali skalo, je polagoma popustil in telo je onemogoč zdrsnilo navzdol. Roke so še vedno greble predse in iskale oprilemov, ki jih ni bilo več. V belini priprtih oči je odsevala rdeča svetloba potokanjila hriba, kakor da ima žara...

SLAVKO BELAK: Nočna izmena

oblak prahu, ki se je dvignil nad cesto, prav tam, kjer se je prevadila dolina. Preveč se mu je mudilo izpeljati svoj sklep, da bi mogel silšati enakomerno brnenje, ki je polnilo kotlino in župnišča in skrite med drevmi, bi se zdela prazne in zapuščene, če bi se iz dimnikov ne vile sinje zastave dima. Roku se je zdelo, da čuti njegov vonj, pomešan z vonjem hlevov in gnoja, in da silši mukanje goveda, toda za to je bil vendarle previsoko. Sicer pa tudi to ni bilo kdove kako važno. Domotožje se je oglasilo zdaj, ko se mu je zdelo, da se lahko z roko dotakne domače stebre, glasneje kot kdajkoli prej in prepililo vprašanje o krivdi.

Navsezadnje pa mu je moglo biti prekleto malo mar. Napravil je več kot katerikoli onih hiše. Tja zdaj ni videl. Repot je polagoma utihnil in tudi sicer ni slišal ničesar več. Utrujenost ga je zapuščala in neka hladna, neprizadeta radovednost ga je silila, da se je spustil na cesto in stekel do skednja. Razmajena vrata so se vdala rahle-

Umetniška

KVALITETA, POGUM IN ODKRITOST

Zdelo se je, da so zadnja gostovanja tujih in domačih gledaliških ansamblov šla mimo nas le s trenutnimi močnejšimi vtisi, niso pa zapustila nekaj bistveno važnega in koristnega. Tako je bilo čutili iz vsakdanjih razprav in opisih v dnevnikih. Velika hvala, če čez noč pa se vse spet vrne v staro in življenje teče nespremenjeno dalje. Vsekakor pa to ne velja za zadnji gostovanj iz Dunaja in Pariza, ki sta že s svojimi pomembnimi akterji, še bolj pa s stilno tako popolno in izdelano interpretacijo svojih del, vzbudili val priznanja in odobravanja, pa tudi zadržanih in odklonilnih mišljenj, da pri tem ne omenjamo tistih skromnih simpatičnih posameznikov, ki so ta mišljenja le še krepila in usmerjala v pristranost in nedosednost do resnične umetnosti.

In spet se je ob teh dogodkih ponovno sprožilo tisto, za nas tako težobno in kot zavoljavna in zamotana in prepletajoča se v neskončnost, in nikoli rešeno vprašanje naše gledališke ustvarjalnosti. Vse preveč govorimo in pišemo o tem, a vse ostane kot je, vedno znova privedemo do enih in istih ugotovitev: v našem gledališkem ustvarjanju ni vse tako, kot bi moralo biti, ni razvoja in ni željenih uspehov. Gledališka ustvarjalnost preživlja resnično krizo, je v nenehni iskanju novega, kar bi dalo ustvarjanju nek resničen smisel in vedlo na novo, uspešno pot.

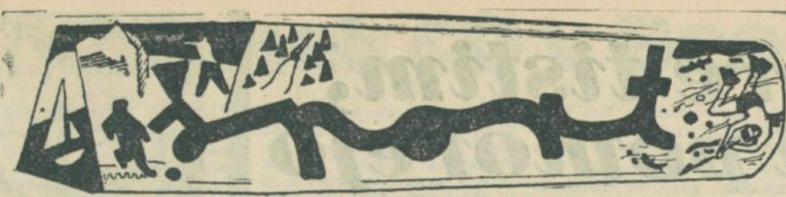
Mislim, da so nekaj takega povedali v svojih izjavah tudi naši gledališki delavci in kritiki v predzadnji številki »Naših razgledov«, iz katerih se da izluščiti marsikatera pametna in koristna misel. Vprašanje, o čem se glede na problem orientacije slovenskega gledališča prepričala zadnja gledališka gostovanja, konkretno: kako bi usmerili slovensko gledališče, je bilo zastavljeno dokaj odločno in konkretno, čeprav morda malo oško in takšni naj bi bili tudi odgovori.

Kljub iskreni želji, dobiti čim jasnejšo sliko in čim več resnih in poštenih misli, je to le delno uspelo, kajti le posamezniki so si upali z odkrito besedo na dan. Vendar pa je bilo kljub temu jasno, da so si marsikateri od njih edini v tem, da kljub resnemu hotenju in nenehni iskanju ter kljub močnemu in dobremu igriškemu kadru na-

si ljudje, ki verjamejo v moč sodobnega življenja in v sposobnosti dati temu življenju ustrezajoče mesto tudi v umetnosti in prikazati v njem človeka vsega takega, kakršen v resnici je. Zato bi bilo treba marsikaj izpremeniti. V gledališka vodstva naj bi prišli resnično ljudje, ki jim gledališče ne bo le poklic in dolžnost, ampak bodo gledališko delo razumeli in z njim čutili ter mu s tem tudi resnično koristili. Tako bo lahko rešeno tudi vprašanje repertoarja, pa tudi ansambla, kjer na žalost tudi danes še ni čutili izbire po kvaliteti.

Posebno vprašanje je v tej krizi izvira domača dramatika. Res je, da smo zelo majhni in revni, toda kljub temu imamo svojega Prešerna in Cankarja in nikjer ni rečeno, da Prešernov in Cankarjev ne bo več med nami. Mladi rod raste in zakaj mu ne damo možnosti, da pokaže svoje sposobnosti, ki jih ta in oni ima. Prav gotovo so med njimi ljudje, ki znajo in želijo pisati in ki tudi pišejo. Kaj napišejo, vedo le redki, ker njihova dela ostanejo zaprta in neobjavljena. Umetniška vodstva gledališč jih ne sprejemajo, ker so nezrela in neizdelana, čeprav marsikatero od njih pozneje sprejmejo drugod in ga z uspehom ali tudi z neuspehom uprizorijo. Brez dvoma — to še niso umetnine, toda ljudje se učijo in razvijajo. Dajmo jim priznanje, da bodo zaupali sami vase in svoje delo ter se izpopolnjevali naprej, kajti mladih, zdravih sil, ki imajo pogum in voljo do dela, ki iščejo novih poti in izpopolnitve, ne smemo omalovaževati in odklanjati, saj je bodočnost vendar tudi njihova.

In še nekaj besed o umetniškem ustvarjanju in razvoju mladega umetniškega naraščaja. Res je, da imamo svojo Akademijo, na katero smo seveda pomnožili, saj je po svoji kvaliteti med prvimi v državi. Res je tudi, da je iz te šole izšel marsikateri dober igralec in režiser, ki je danes v gledališki dejavnosti že priznan umetnik. Vendar pa bi tudi tu bilo potrebno marsikaj izboljšati. Rešiti bi se bilo potrebno vsega standardno klasičnega, vsega kar pomeni danes le še zgodovinsko vrednoto, ki jo mora vsak umetnik poznati in razumeti, kateri pa ni mogoče več dati življenja in tega življenja živeti. Odvrči bi bilo treba vse

Tretji meduniverzitetni orientacijski tek

Premočeni do kože

POHVALNA VZTRAJNOST TEKMOVALCEV. ZAVIDANJA VREDNI USPEHI NAŠIH DVOJE PRESENEČENJ MAKEDONCEV.

Ze več kot pol leta govore na Planinskem društvu Univerza samo o orientacijskem tekmu, katerega so priredili v dneh od 7. do 10. maja. Priprave za tako veliko prireditve niso bile majhne in naši študentje — planinci so morali žrtvovati mnogo svojega prostega časa, da so izpeljali vsem v zadovoljstvo.

To je bila že tretja prireditve take vrste. Leta 1953 so se študentje-planinci zbrali na Kosmaj, lansko leto pa so tekmovali v Gorskem Kotarju. Lahko rečemo, da so si ta tekmovalja pridobila le po tradiciji in vzbujala veliko zanimanje med prijatelji planinstva in športa. Kaj je prevzprava orientacijski pohod? Tekmovalci morajo priti na neko določeno mesto samo s pomočjo kompasa in zemljevida, pri tem pa morajo iti mimo večjega števila kontrolnih postaj. Tako tekmovalce zahteva od tekmovalcev precej napora, posebno še, če so na popolnoma neznanem terenu. Lahko si mislimo, da je proga speljana po gozdu preko raznih vrhov in gora in o kakih hoji po cestah in poteh ni govora.

Letošnjega orientacijskega pohoda se je udeležilo 17 ekip in sicer: iz Ljubljane 5 moških in ena ženska, iz Zagreba 3 moške in 1 ženska, iz Sarajeva 2 moški, iz Skoplja 2 moški, iz Beograda 2 moški ter še ena kombinirana ekipa Beograda in Ljubljane. Na tekmovalcu je sodelovalo okoli 100 tekmovalcev.

Tekmovalna proga je bila razdeljena na dve etapi. Prva etapa je potekala od Plešivca mimo Rogača, St. Florjanskega vrha na Ljubno. V tej etapi so bile 4 neobvezne kontrole. Druga etapa je potekala iz Ljubnega čez Travnik, Raduho in Solčavo do Doma do Logarske doline.

Posebno težaven za tekmovalce, kakor tudi za organizatorje, je bil prvi dan. Temno nebo ni dajalo kakih posebnih upov, da se bo vse dobro končalo. Prognoza, da bodo morali na pot v dežju, so se uresničile in že zelo uresničile. Startali so v soboto ob 7 uri v rahlem dežju, toda že okoli 10 ure so bili sredi najhujšega naliva prepušteni samim sebi s kompasom in zemljevidom v roki. Gosta megla, hud veter in neprestani nalivi — včasih je pomagal tudi sneg — so zelo oteževali orientacijo. Kljub vsemu je večina tekmovalcev vzdržala. Umazani in premočeni do kože so prišli na cilj v Ljubno. To je bila res preizkušnja in pravem pomenu besede. V tej prvi etapi so se izredno dobro odrezala dekleta iz Ljubljane, ki so na koncu med moškimi ekipami zasedla 6. mesto. V tem vremenu je omagala ženska ekipa Zagreba, saj so izgubile svojo smer, se spravile pod smreko in jokajoče iskale pomoči. Ustrašile so se, da bo tako vreme tudi naslednji dan, ter se zaradi tega raje vrnile naravnost v Zagreb.

Toda kako lepo presenečenje smo doživeli v nedeljo. Ko se je razknila gosta jutranja megla smo se znašli v prekrasnem sončnem dnevu, ki je tekmovalce spodbudil k borbi za čim boljše rezultate. Skoraj vsi so startali v popolnoma premočenih oblekah in so jih posušili šele med potjo. Najtežja točka druge etape je bil vzpon na Raduho, kjer je bilo še precej snega. Drugi dan so tekmovalci hodili mnogo hitreje, kot dan poprej, tu so se posebno izkazali Makedonci. Prilepili so se na ekipo Ljubljane in kljub mnogim poskusom, da bi jim ušli, je bilo vse brez uspeha. Makedonci so imeli v zadnji etapi celo za malenkost boljše čas od naših tekmovalcev. Ljubljani to seveda ni ogrozilo prvega mesta, ker so imeli več kot celo uro naskoka.

Poleg ljubljanskih ekip moramo pohvaliti tudi ostale. Posebno zanimanje je vzbudila ekipa geologov, katero sta sestavljala dva fanta in dve dekleti. To je bila obenem najbolj disciplinirana ekipa na tem tekmovalcu. Res je, da je bilo to tekmovalce zelo naporno, tekmovalci so bili posebno v drugi etapi še precej utrujeni. Vendar vse izjave tekmovalcev so enake: tekmovalci so bili veliki doživljevalci, ta dolina, v kateri smo, je nekaj prekrasnega.

Organizator Planinsko društvo Univerza je dobro opravil svojo

TUDI VESLAČI

Na Ljubljanci je bilo prejšnji teden prvenstvo univerze v veslanju. Nastopile so ekipe strojne, mat.-prirodoslovne, gradbene, rudarske in gozdarske fakultete. Zmagovalci lanskega prvenstva — pravna fakulteta — niso nastopili. Organizatorjem lahko zamerimo, da niso objavili o svoji nameri študentskega športnega društva Olympie, v ostalem pa jih lahko pohvalimo, da podpirajo študentsko športno dejavnost. Rezultati: 1. strojniki (Jarc, Gavanovski, Gomolj, Cvejanovič in krmar Gabrščik), 2. gradbeniki, 3. gozdarji.

prijateljev, spoznali smo ljudi, take, kot morajo biti pravi planinci, vztrajne, borbene in obenem vesele. Naj omenimo na koncu še to, da so dobile najboljše ekipe lepe nagrade: trenerke, srajce, knjigo Naš alpinizem in Planinski vestnik.

Lep vtis tega tekmovalca so nekoliko pokvarili člani ekipe iz Skoplja. Med tekmovalcem se niso javili eni izmed kontrol in zaradi tega so izgubili drugo mesto in padli na tretje. Smarčali so, da sklep tekmovalne komisije ni pravičen in so zaradi

Dom v Logarski dolini

dežju, vetru in snegu, tako da je bilo njihovo delo težko, kot tekmovalce samo. Najbolj je trpela kontrola na Raduhi, ki ni imela nobenega zavetja in je bila na milost in nemilost izpostavljena vsem vremenskim neprilicam.

Za zaključek te pomembne študentske prireditve je organizator povabil v Logarsko dolino študentsko folklorno skupino, oktet Akademskega pevskega zbora in mnoge predstavnike, med njimi rektorja Ing. Kuhlja, predsednika Olympie dr. Pretnarja, predsednika PZS tov. Kosirja in še nekaj drugih. Za vse prisotne je bil zaključek zelo prijetno doživljevalci. Med planinci, ki so se zbrali v Logarski dolini, smo našli mnogo novih

tega bojkotirali zaključno slovesnost in niso hoteli prevzeti nagrade.

Tehnični rezultati: ženske ekipe: 1. PD Univerza Ljubljana v postavi Pezdri, Cernec, Perc in Torkar (740 točk). 2. PD Velebit, Zagreb v postavi: Matešič, Kosce, Bolter in Kravcer — 250 točk. Moški: 1. PD Univerza Ljubljana — 1399 točk v postavi: Kurnik, Janko, Aplenc in Tratnik. 2. PD Velebit Zagreb — 1137 točk. 3. PD Šar planina, Skopje — 1122 točk. 4. Kombinirana ekipa Ljubljana-Beograd — 1084 točk. 5. PD Univerza Ljubljana-geologi — 962 točk. 6. PD Rtanj Beograd — 238 točk. 7. PD Gučevo Beograd — 924 točk. 8. PD Crepeljsko, Sarajevo — 60 točk.

Intervju z ASK

Najmlajši klub v ligi

Kristančič in Šerbec pripovedujeta. V Franciji nič prekrškov. Če bomo premagali Montažno, bomo državni prvaki

»Vedno napišeš kaj slabega o nas košarkarjih — s temi besedami so me sprejeli, ko sem se pojavil na njihovem igrišču z namenom, da bi izvedel, kaj je bilo res in kaj ni bilo res v zvezi s potovanjem v Francijo. Znano je, da so se takoj po prihodu ASK v Ljubljano razširile govorice, da je ASK lovil po Franciji nasprotnike z oglasi, da se je vrnil v domovino prepozno, da bodo dobili eno leto suspenza in v podobne reči. Prav zaradi tega smo se namenili, da pri njih samih poizvedemo, kaj je res in kaj ni, saj se za ASK zanima velika večina študentov in tudi ostalih ljubljancev ter jim ni vseeno, kaj se s klubom godi.

»Vse skupaj ni nič — večinoma so ljubljanske rase. Na naši promeni se marsikaj skuha in tako se je najbrž tudi to. K temu je pripomogel tudi zagrebški Vijesnik, ki je priobčil notico, kjer trdi, da je ASK iskal po Franciji nasprotnike s pomočjo časopisnih oglasov. Zato najprej nekaj besed o tem,« mi je pripovedoval kapetan ASK Smitjan Šerbec. V Franciji in tudi drugod v inozemstvu je navada, da neki klub prevzame organizacijo turneje neke ino- precej nič storiš. Kot je znano, igramo na hitre prodore, tam pa je bil dež in sneg, tako da nismo uspeli s tako igro. Poleg tega je Proleter zelo dobra ekipa. Vsi rezultati poznejših tekem govore o tem, da smo bili dobro pripravljani.

potovati, ker bi to podražilo namo se potovanje za ca. 4000 din na osebo. O kakem enoletnem suspenzu ni niti govora, plačali smo le 5000 din kazni pri naši Košarkarski zvezi. Ze čez netičo kaj tedno bomo odpotovali na novo turnejo v Francijo, kamor nas vabijo pod zelo dobrimi finančnimi pogoji.

Letošnja tekmovalja?

Turneja nikakor ni slabo vplivala na naše tekme v prvenstvu. V Zrenjaninu ni bilo mogoče nič storiš. Kot je znano, igramo na hitre prodore, tam pa je bil dež in sneg, tako da nismo uspeli s tako igro. Poleg tega je Proleter zelo dobra ekipa. Vsi rezultati poznejših tekem govore o tem, da smo bili dobro pripravljani.

In za naprej

15. maja igramo z Montažnim. To je najvažnejša tekma, je pripravil Kristančič, ki je že pričel s treningom, vendar v tej tekmi še ne bo igral. Če bomo to tekmo dobili, lahko mirno napišeš, da bomo državni prvaki 23. maja bo v Ljubljani tekma z BSK. Povsed upamo na zmago, seveda bo najbolj vroče v tekmi s Crveno zvezdo, ki bo šele julija. Toda ne bojimo se jih!

Mladi igralci

Odlčno, saj so zelo dobro naredili staro gardo Škerjan-

Mnenje drugih

DR. PRETNAR:

Planinsko društvo Univerze je najmočnejši kolektiv na naši univerzi. Nič čudnega ni torej, če jim lahko ob usestranskem uspehu na tej prireditvi, tako tekmovalcem kot organizatorjem, čestitamo. Čari te prelepe pokrajine so pripeljali k slavnostnemu razpoloženju, saj proslavljamo prav danes tudi 10. obletnico osvoboditve. In moramo reči, da smo jo mi dostojno proslavili, ko smo hodili po poteh partizanskih brigad in bataljonov.

F. KOSIR: PREDSEDNIK PZS:

Vesel sem, da tu lahko pozdravim tako močno skupino jugoslovanskih planincev-študentov. Ni slučaj, da smo tekmovali tu, kajti to je klasična pot partizanskih brigad. S tem so dali dostojen podarek 10. obletnici naše svobode. Organizacija je bila vzorna. Čestitati pa moramo tudi tekmovalcem, ki so izdržali v snegu, vetru in dežju. To so pravi planinci, to je prava ljubezen do planin!

PREDSTAVNIK SKOPLJA:

To tekmovalce je nepozabno. Organizatorji so storili vse, kar je bilo v njihovih močeh. O vaši deželi ne morem reči drugega kot to, da kaj takega še nisem videl. Naša ekipa je dala vse od sebe in dosegla tudi dober čas. Imeli smo smolo pri kontroli, zato smo zdrsli na tretje mesto. Lahko rečem, da so bili naši fantje edini, ki so ogrozili vas Slovence. Naša ekipa je dobila tudi moralno podporo vseh prisotnih.

PREDSTAVNIK BEOGRADA:

Plasman ekipe je realen. Z uspehom naših pravzaprav nismo prav posebno zadovoljni, vendar moram povedati, da je bila za Beograjčane to prva letošnja tura. Naša ekipa nima kondicije, kar se je seveda maščevalo. Splošni vtis, ki sem ga odnesel iz tega tekmovalca je dober, posebno me je navdušila prelepa Logarska dolina.

Razpored medfakultetnega tekmovalca v nogometu

- I. SKUPINA
- I. kolo 17. V. 1955
- Ob 9. uri: Strojna — Elektro, ob 10.30 Prirodoslovna — Gradbena, Eravna prosta.
- II. kolo 24. V. 1955
- Ob 9. uri: Pravna — Elektro, ob 10.30 Prirodoslovna — Strojna, Gradbena prosta.
- III. kolo 31. V. 1955
- Ob 9. uri: Pravna — Strojna, ob 10.30 Gradbena — Elektro, Prirodoslovna prosta.
- IV. kolo 7. VI. 1955
- Ob 9. uri: Pravna — Prirodoslovna, ob 10.30 Strojna — Gradbena, Elektro prosta.
- V. kolo 14. VI. 1955
- Ob 9. uri: Pravna — Gradbena, ob 10.30 Elektro — Prirodoslovna, Strojna prosta.
- II. SKUPINA
- I. kolo 20. V. 1955
- Ob 9. uri: Rudarski — Arhitekti, ob 10.30 Inštitut t. v. — Agronomi, Medicinski prosti.
- II. kolo 27. V. 1955
- Ob 9. uri: Inštitut t. v. — Rudarji, ob 10.30 Agronomi — Medicinski, Arhitekti prosti.
- III. kolo 3. VI. 1955
- Ob 9. uri: Agronomi — Rudarji, ob 10.30 Arhitekti — Medicinski, Inštitut t. v. prosti.
- IV. kolo 10. VI. 1955
- Ob 9. uri: Arhitekti — Inštitut t. v., ob 10.30 Medicina — Rudarji, Agronomi prosti.
- V. kolo 17. VI. 1955
- Ob 9. uri: Arhitekti — Agronomi, ob 10.30 Medicina — Inštitut t. v. Rudarji prosti.

PRVO MESTO ODBOJKARIC V SARAJEVU

V dneh od 6. — 8. maja je bilo v Sarajevu študentsko prvenstvo v odbojki. To je bilo že tretje tekmovalce po vrsti in so se ga poleg naše moške in ženske ekipe udeležile še reprezentance Beograda, Novega Sada in Sarajeva. Ni znano, zakaj se tekmovalnja nista udeležili ekipe Zagreba in Skoplja.

To prvenstvo ni pokazalo popolne slike odbojke v naših univerzitetnih centrih, saj v reprezentancah niso sodelovali najboljši odbojkarji, ki so morali prav v tem času sodelovati na tekmi Beograd - Varšava ali pa

so tekmovali v raznih prvenstvih, kjer so nepogrešljivi. Čas bi že bil, da bi za taka tekmovalnja našli ugodnejše termine.

Kljub temu je prvenstvo kvaliteten dobro izpadlo. Pri moških sta bili razred zase ekipe Ljubljane in Sarajeva, dočim sta v ženski konkurenci nastopili samo ekipe Ljubljane in Sarajeva. Za naslov prvaka je bila odločilna tekma med Sarajevom in Ljubljano v moški in ženski konkurenci. Vsak je pobral po eno zmago — med moškimi Sarajevo, med ženskami pa Ljubljana. Tekma moških je nudila gledalcem pravi športni užitek, saj sta se obe vrsti odlikovali s požrvalno igro in lepimi udarci na mreži. Z močno podporo gledalcev so zmagali domačini z rezultatom 3:1.

Manj zanimiva je bila tekma ženskih ekip, ki so prikazale precej mlačno igro. Zmagale so Ljubljankanke prav tako 3:1 in dobile v trajno last lep pokal.

Ekipo Ljubljane so sestavljali: moški: Sumak, Filipčič, Načič, Goljar, Skofič, Novak, Šoneja, Kosem, Trček, Hočevar in Thaler. Ženske: Leskovic, Novak, Pauer, Glišanek, Marković, Miklavc.

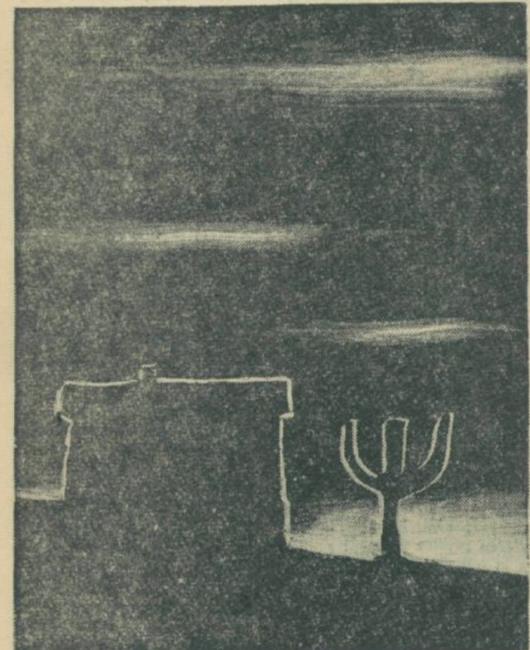
Spet zmaga Olympie

V prvenstveni tekmi slovensko-hrvaške odbojkarke lige sta se v soboto sestali ekipe Olympie in Elektrostroja. V tekmi ženskih ekip je brez težav zmagala Olympija s 3:0 (15:3, 15:7, 15:10). Za Olympio sta nastopili dve novi igralci Periščeva in Gliščeva — obe pomembni prijetno osvežitev v moški konkurenci je bila zmaga telesa. Igralci obeh moštvev so igrali zelo slabo, vendar so ob veliki muki pobrali vsa izkupitje igralci Olympie, pri kateri je igral zelo dobro Magušar. Rezultat 3:1 (15:10, 15:13, 12:15, 15:13).

ZADNJE SPORITVE

NOGOMET: NASK - PARTIZAN KOČEVJE 4:3.

KOŠARKA: MONTAŽNO I OLYMPIA 89:56.

A. Jemec: VEČER (m. c. monotipija)

ša gledališka javnost iz leta v leto peša in se izgublja v neko nejasnost, brezperspektivno odmaknjeno od življenja in človeka.

Stane Sever je to najlepše povedal takole: »Kot gledališkega človeka me je najbolj presenetilo dejstvo, da obe gledališči (Burgtheater in TNP) polagata prvobitno važnost uprizoritve na igralca — na človeka — šele v drugi tretji vrsti na sceno in luč. Če smem ob tem dejstvu primerjati naše uprizoritve zadnjih let, pridem do zaključka, da smo si postavili na prvo mesto inscenacijo in luč — na igralca — človeka — pa pozabili.«

Seveda je to le eden od osnovnih problemov, ki pospešujejo kritično stanje, drugi pa je predvsem neurejena repertoarna politika, neelastičnost in tista pretirana skromnost in nesamoiniciativnost v delu gledaliških umetniških vodstev, ki so v svojih akcijah ali premalo samostojna ali pa preveč starokopitna, da bi podvzela karkoli, pa čeprav nekaj, kar je nevarnejše in odgovornejše, a bi vendar »preobrnilo« sedanje stanje. Seveda pa je pri vsem osnovna in bitna umetniška kvaliteta, tako v avtorskih delih, še bolj pa v interpretacijah in pedajanju.

Jože Javoršek te probleme kaže jasno in odkrito ter jim skuša najti tudi izhod in rešitev. Toda le redki so, ki ga hočejo razumeti, zlasti so to mlaj-

Moj oča so mi rekli:

Oženi se, moj sin

Danes so moderni časi. Ne utegnemo več, da bi hodili k puncam v vas čez hrib in plan in da bi se pretepali s fanti. Vse to je le še v »železi ste in poslušajte!« Vloga tiska je narasla in ta je postal posrednik tudi za nar ta b'privatne stvari naših državljanov. V malih oglaših nas sreča čaka z razširjenimi rokami pod rubriko »razno«. Nagle odločitve so potrebne v življenju in ni več časa za staromodna plavšanja, kjer nikoli prav ne vemo ali je punca res tako premožna kot se nam zdi in kot so sosedje povedali. Največ šans imajo tisti ki majo obrtno delavnice, ki so kakorkoli dobro situirani, so visoki uradniki ali pa kar obrtniki (kar je isto kot potrdilo o dobrem premoženjskem stanju). To so argumenti s katerimi lahko igraš »z odprtimi kartami«. Vse drugače pa je, če si išče druga ali družico le nežno, dobročutno, značajno, inteligentno in bogstvarno kakšno še srce. Tu so samo čustva lepa, nežna in plemenita, včasih celo resnična, na katere se danes lovi manj kačjih pastirjev.

Prvič ko sem zasledil ženitovanske oglase v časopisu, sem mislil, da je to vic. Zdeli so se mi celo duhoviti in še danes me kolegi niso prav do dna prepričali, da dajejo ljudje vse te oglase v časopis z iskrenimi in resnimi nameni. Hišni lastniki brez otrok iščejo miroljubne tovarišice, ločenci in vdovci želijo znanja z visoko postavo. Skatljica išče pokrovček, samec želi znanja z aktivno inteligencijo, sto ljudi z globoko srčno kulturo išče družice za skupno gospodinjstvo, razen srčne kulture posedujejo še posestava in čebelnjake...

Tudi meni ata govori že leta in leta: oženi se, moj sin. Neroden sem in majhne postave

in nobene ne poznam. Pa mi je ata kupil kolo in me dal v tečaj, da sem se že po enem letu naučil tega športa. Sedaj, je rekkel, pojdi na izlet s kolesom, gotovo boš katero srečal. In šel sem. Prevozi sem vse poti in kolovoze od Ljubljane do Kranja in dolenskih klančev, pa ni bilo nič. Ata so se razjezili in mi rekli: sedaj je pa že dovolj te komedije, še večji osli so si našli babe, pa si je ti ne moreš. Sedla sva in napisala oglaš za časopis: Iščem znanja s poštenim dekletom čedne in simpatične zunanjosti v svrhu nedeljskih kolesarskih izletov. Fotografija zaželjena. Dobra znamka kolesa pogoj. Ponudbe pod »Nujno« in DUSEVNA HARMONIJA.

V ponekeltjek je bil še mir, potem pa je pismonoša prihajal vsak dan. Pismo za vas, gospod Cmok. In spet Cmok. Če za dugoga ni, samo za vas, gospod Cmok. In spet in spet. In kakšne nežne pisave, se je hehkljal pismonoša in vsa so krasna, kateri je ta vrli mož posredoval vesti o mojih novih »uspehih«.

Cele popoldneve sem prebil pri branju pism, pisane in ponudb. Kakšen cocatli pisav, pozdravov in priljubljenj. Kakšna armada deklet bi rada da kar na lepem šla na kolesarske izlete po lepih in sla-bih cestah ter na dolge in kratke ture. Koliko lepih fotografij, same globoke oči, krasne obrvi, nsteca in nakodrani lasje. Nikoli nisem verjel, da premora toliko lepota naša prekrasna domovina. Uvidel sem, da sem hodil po svetu z zaprtimi očmi, saj bi moral doslej vsaj eno teh lepotic kje srečati.

Neko pismo se je glasilo takole: »Veslepoštovani gospod kolesar, nekaj se je dotaknilo mojega nežnega in dobročutnega srca, ko sem prebrala vaš oglaš v časopisu. Tisti trenutek sem jasno občutila, da boste gotovo izbrali mene kot družico za vaše kolesarske podvige. Tudi jaz sem nadvse strastna ljubiteljica narave in kolesarskega športa po lepih in gladkih cestah. Imam kolo znamke DIAMANT, ki sicer ni nov, a je trpežen in še sposoben tudi za daljše ture. Upam, da bom odgovarjala tudi sicer, ker menim, da je moja pojava i lepa i simpatična, oziroma čedna, kar je ena izmed vaših zahtev. Menda se boste o tem prepričali že na fotografiji. V pričakovanju, da me boste kaj kmalu povabili

dek. In Cmok, ki je bil zaradi presenečenja tako vesel, da se ga je nazival, še predno je videl dobiček, je sklenil da se bo takoj oženil. Menil je namreč, da je glavni dobiček pohišivo, kot je to na tombolah v navadi. A se je presneto zmotil: prava ženska, lepa, mlada in kot živ vrag živahna je bila prvi dobiček. In odveč bi bilo, da bi vam opisoval vse kar je sledilo. (Kar se Cmokove zakonske sreče tiče, nima nihče nobenih sumljivih mnenj).

Zenitovanjski oglaš so danes že stvar preteklosti. V bodoče se bodo žene in ženske sploh zadevale na gasilskih tombolah.

(Vsem pa, ki si žele humorističnega čtiva, naj ga črpajo ne le v čestitkah Ljudske pravice temveč tudi v neprekosljivih oglaših Slovenskega poročevalca. Stenica.

Anekdote

Spominška knjiga
Ko je bila delegacija naše mladine v Frankfurtu, so se nekateri ovekovečili v spominško knjigo. Da bi vidnejši tovariš pokazal, da je zna nekoliko nemško je napisal v knjigo tale spominček: »Ih feršie niht dojč, štrasenban, aufviederzere«. Naš sodanji predsednik CO pa je pokazal, da mu nemški pravopis ni španska vas, pa se je tako-le podpisal: Tschitsca.

Glasovanje
Pred dvema letoma je bila konferenca študentskega tiska na Dunaju. Tov. Papič je nastopil proti sprejemu francoske resolucije. Ko je prišla francoska resolucija na glasovanje, ni glasoval proti njej; prav tako se je vzdržal glasovanja za resolucijo, ki jo je sam predlagal. Ni znano, ali je to storil zaradi neznanja jezika ali pa zaradi pretrujenosti vsled potrošenih deviz.

Vikali i vikali
Po kongresu ZSJ v Skoplju se je družba veselih delegatov precej energično napotila po Skoplju. Malo so prepevali, zato je prišlo do intervencije od strani organov milice. Kazalo je že zelo slabo, vendar jih je rešil oficir milice, ki je dejal: »Pusti ti njih, makar da su vikali, vikali su socialističke parole«, reči kot pa storiti.

Tole sliko je dobila Mica Pogača, ki je dala v časopis naslednji oglaš: »Iščem znanja z moško osebo srednjih let, ki je duhovita in ima smisel za humor. Slika zaželjena. Ponudbe pod »idealna družina«.

Zopet nesreča sredi Ljubljane

Pa ne nova, temveč tista podrl le nekaj žensk. Sedaj ne vem, kdo se je požešil brezvestni študenti, prav-zaprav njihova elita, ki si je priborila svojo domovinsko pravico pred Na-ma. Neki stro-maček, ki pa se ga je pošteno nakresal, je izvajal pred sto in sto očmi panično razpoloženo Ljubljancev svojo avtomobilsko rošado in pri tem imel še srečo, peklensko srečo, da je

»Sofer smrti« je po poročilu

v časopisu popil le nekaj alkoholnih pišaj; sicer pa to ni važno, koliko je popil. Glavno je, da je bil pijan. Bil je celo tako pijan, da pri svoji vožnji niti ni utegnil zavreti vozila, kar bi vsako dete lahko storilo. In potem se je vse zgodilo v rahlih lokih in nekoliko nesigurno in hoče noče je ubog-nakresanec zavozil med pešce na pločniku, ki se niso utegnili pravočasno umakniti. Pri vsem tem se je slučajno zdro-bilo nekaj stekla, toda vozač je nadaljeval svoj fenomenalni cik-cak do izlozbe s srečkami in še enkrat čez cesto (vsaka-ko siljajno obvlada volan, kljub »trdoti«) in še enkrat čez do nebotičnika, kjer ga je službu-joči miličnik verjetno hipnoti-ziral, da je iz ne vem kakšnih razlogov le ustavil. To je vse, krivcu ali žrtvi bi bilo treba istočasno z objavo kazni izro-čiti tudi potrdilo o opravljenem šoferskem izpitu z opombo: »Specialna obuka za gorske pu-tele«.

Vse bi ne imelo prav nobe-nega smisla, da bi še pisali o tem. Toda zanimivo je, kako reporter s sveto ogorčenostjo napada študentsko »elito«, ki mu je napoti pri Na-ma. Sploh se omenjena rubrika v Dnevni-ku lahko pohvali s stalno »mli-njo« antištudentizma, ki je po inicijativi Ljudske pravice pos-tala že moderna v našem ča-snikoslovju. Če je kaka lumpa-rija ali pa negativen pojav: študent! Celo ko pišejo o kri-minalu, napišejo n. pr., da je »neki blagajnik K. U., neke-ga znanega podjetja poveril milijon din.« Ime mora seve ostati tajno. Če se pa neki študent prvič v življenju napije in pet minut po deseti zakriči na Rakovniku pet besed v c-duru, pa napišejo, da je študent ag-ro-nomske fakultete 3. letnika Jan-ez Zolna totalno pijan razgra-jal po rakovniških cestah.

Končno ves ta članek nima »pravilnevalnega« značaja, saj študentje tudi pijejo, kriče in »zabavajo policajce, kot pravi hy, toda ali res samo štu-dentje?

ZAGREBSKA INICIATIVA

GLOSE-ŠALE

Suha in molčeca usta

Danes je za izpitno mizo na mednarodnem odboru kandi-dat s tehnične fakultete, Prako-s je dobil v Nemčiji in kaj je tu, da pokaže kaj ve in kaj zna. Nemščino baje zelo dobro obvlada. Brez pretiravanja za-služil priznanje in seveda vi-soko oceno. Toda sedaj je na vrsti vprašanje iz naše druž-bene ureditve. Kratkotermi-je zatajil eno od naših ljudskih republik. O delavskem samo-upravljanju se mu ne sanja. Lahko bi mu to zamerili, pa mu nismo. Toda kako bo od-govoril, ko ga bo o teh stva-reh vprašal kak tujec, dela-vec, ki ga bo srečal v vlaku, cestni železnici, gostilni ali nogometni tekmi? Izgovarja se, da ne pozna terminologije iz naše ustavne ureditve.

Pol ure pozneje je na nlici v živahnem pogovoru s kolegi. Zdaj že obvlada terminologijo.

»Nek prasec, ki bi se rad napravil važnega, me je do-be-sedno jahal na ustavi. Če bi to vedel, bi si jo že ogledal!

KOZEL IN RACA

Ce se novinarji lažejo, je to novinarska rasa. Ce se zmoti-jo je to vzrok popravka, ki se objavi v drobnem tisku na zadnji strani, sedvi stolpec spodaj. Ce pa je to nepoprav-ljiva zmotia pa izmenujemo to stvar novinarski kozel. Men-da je vsakemu listu ušla iz-pod peres že cela jata rac in cele črede kozlov. Prav vsi se lahko pohvalimo s tem.

Menda pa je TT res pravi strok »vnjak za take stvari. V dne-h, ko se naša nadvseljub-ljena sosedja pripravlja, da svečano proslavi odhod »ma-lih štirih« iz Dunaja pa TT objavi zemljevid na katerem

je kos avstrijskega ozemlja označen kot »Nemčijac«. Če spoštovano uredništvo nima zemljepisnih strokovnjakov naj se zanje pozanimam, kajti objavljati Hitlerjeve zemlje-vide ob desetletnici njegovega poraza ni več kozel, temveč kozorog! (v eni izmed zadnjih številik glej zemljevid državnice Lichtenstein!)

PAMETEN PREDLOG

Na zasedanju MLO je pred dnevi nek ljudski odbornik predlagal, da bi vse pijane raz-grajče kaznovali na zelo ilu-strativen način: sredi belega dne bi jih posadili na osla (živul) in vodili nekaj časa po mestu. To bi na ljudi tako vplivalo, da bi verjetno prenehali s pitjem.

S tem v zvezi so se eksperti MLO zanimali za število teh pohlepnih na teritoriju glav-nega mesta, a so prišli do po-raznih zaključkov. Njih število je zelo nizko v primeri z aktiv-nimi pijanci, ki bi prišli za te srednjeveške procesije v poštev. MLO se bo moral krepko po-zanimati da bo dobil dovolj oslov še pravočasno, kajti temu nad-vse odločilnemu predlogu bodo sledili tudi drugi večji kraji v Jugoslaviji in bo navsezadnje treba dolgočuse še uvažati.

Zanimivo in leno je, da je MLO uspelo razširiti svojo aktivnost v razpravljanju tudi na taka področja in da so vse druge važnejše probleme že davno rešili.

Studentski časopis »Yitoppila-siehti« je pred kratkim pozval finski študente, da bi poročali o svojih stanovanjskih pogojih. Na podlagi poroč je list objavil vrsto zanimivih prispevkov, v katerih so bile večkrat opisane naravnost neverjetne stvari. Tako mora n. pr. neki študent vsak dan 4 krat peljati na sprehod piščka svojega najemodajca.

PUŠČICE

Fantek v diplomacijo
Živi sedaj en mlad fantič. Zelen, otročji, domišljav. Bil funkcionar od malega, zato je strašno jezikov.

Tonetu

Filozofi moramo v deželo. Tako je Tone včas' dejal. Kako je pa sedaj veselo, ko je besedo to, nazaj jemat.

Sekretarčku

Nedavno bil je stenograf in tipkati je dobro znal. Sedaj je kriv, kot paragraf na druge rad bi le zajal.

Z gradbene nekomu

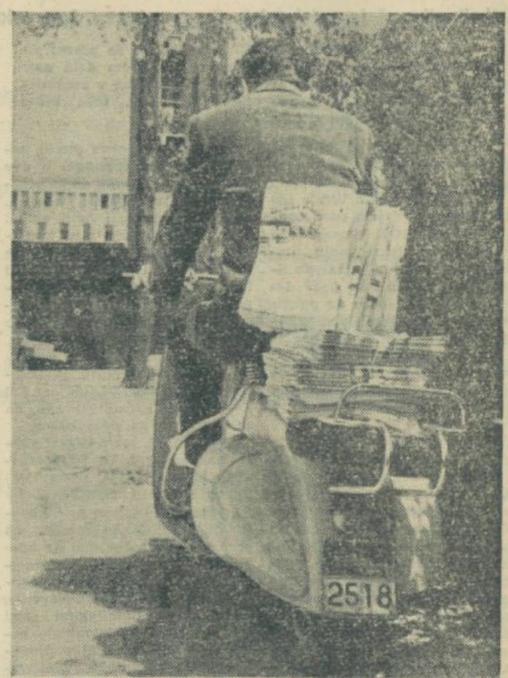
Delati je treba vedno živo, študirati novejši material. To ve povedati on le edino. Sestanek se mu je smejal.

Praktikantom v tolažbo

V Beogradu so sklenili, prinašnih praks nič več. Ko se jezikov bodo naučili bo sklep šel najbrž preč.

Stražar

Jaka je na straži stal, razstavo čuval, ni se bal in... menda se je »kušval«, maketo nekdo je ukrall!

Tako bo pa izgledalo transportiranje TRIBUNE na pošto l. 2000!

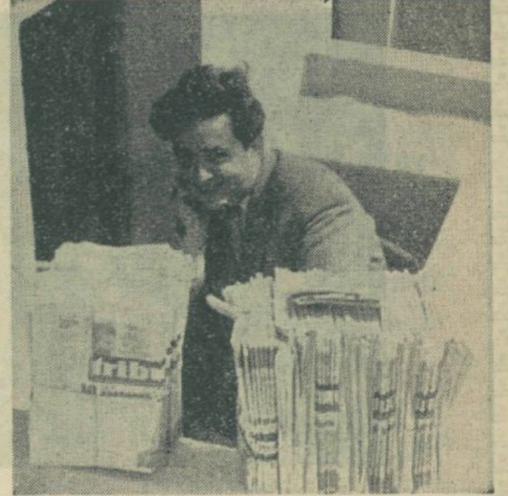
Verjemite mi, da je to resnično svečan trenutek, ko je Tribuna dotiskana. Vedno smo združni na vrsti. Najprej dnevnik, pravijo v tiskarni. In potem »TT« in vse, kar se sle-di od verskih do invalidskih li-stov — in potem šele Tribuna. Sedaj imamo trokolo, pa je menda polomljeno. To je hkrati velika in majhna pridobitev. Sledi vse tisto drobeno delo, ki se včasih zavleče pozno v ju-tro. Ni lahka stvar posliniti sko-raj 2000 listkov in jih pritrčiti na Tribune. Ni to tako enostav-na stvar, kot bi si mislili. Ve-liki in mali — drugi listi, imajo v ta namen šele armado uslužbencev, mi pa le nekaj več ali manj slučajnih »izvedencev« za ta šport, ki jim je to delo prijeten in moralno opravičljiv izgovor, da jim tisto popoldne ni treba študirati.

Se veliki listi se zmotijo! In tudi nam se zgodi, da komu pošljemo kar dve isti številki Tribune, drugim pa nobene. To-da to so zelo redki, ali boljše: vedno bolj redki primeri, ka-ko trdi šef našega ekspedita. Nekoč se je zgodilo, da je nekdo prejel celo tri iste izvide Tribune, a nam je poštenjak, bil je seveda študent, prinesel dva nazaj, ki ju sedaj hranimo v našem privatnem muzeju.

Naš upravnik je moral iti na zemljepisni tečaj, ker na pošti

Takole se danes vrši transport TRIBUNE na pošto.

Sef je kar zadovoljen, danes smo bili kmalu gotovi.

namreč zahtevajo, da morajo biti vse Tribune, ne preostane nič drugega, kot da si schef expeditur« naloži Tribuno na rame it. jo odnese na pošto. Navadno najlaže uganiti pravo skupino, saj je toliko vasi, ki jih je na Slovenskem vsaj po deset, in se da le po »vonju« ugotoviti pravo.

In tako sedaj, ko je trokolo polomljeno, ne preostane nič drugega, kot da si schef expeditur« naloži Tribuno na rame it. jo odnese na pošto. Navadno najlaže uganiti pravo skupino, saj je toliko vasi, ki jih je na Slovenskem vsaj po deset, in se da le po »vonju« ugotoviti pravo.

PREVIDNOST

Fant je diplomiral.

»Čestitam, kaj nameravaš sedaj po diplomir?«
»Nimam časa; kdaj drugič na svidenje!«

Fant je tekal sem in tja po mestu, izginjal v poslopjih in se spet prikazoval iz njih.

Tiste dni so v trafikah pro-dali precej kolekov, na sodniji se je vršil nek postopek in po-šta je oddala neke je južnih krajih dvoje zapečatenih, pri-poročenih ovitkov.

Nekaj dni kasneje.

Fanta obišče prijatelj: »Se enkrat čestitam. Glej, glej, di-ploma je že uokvirjena in prav pada se na zidu. Kje si hodil te dni?«

»Na sodniji.«

»Kje, praviš?«

»Na sodniji, pravim.«

»Si bil mar na razpravi?«

»Kje pa, Dal sem si le izgo-toviti overjene prepise diplo-me.«

»Dal si si izgotoviti overjene prepise diplome? Cemu?«

»Cemu? Kaj pa če bo voj-na?«

»Vojna, praviš?«

»Vojna, da.«

»Kaj za vruga pa ima vojna opraviti s tvojo diplomo?«

»Dovolj, kar pomisli. Če imam samo en izvod in mi za-rad bojov pogori hiša, ali pa-de nanjo bomba, ali jo izropa-jo plenilci, kako bom potem še dokazal, da sem akademik?«

Tako pa sem poslal en prepis svaku v Kikindo, drugega teti v Foča, tretjega sem spravil pri bratranču na Gorenjskem, in v ova na lahko mirne duše iz-bruhne, hiše naj kar pogore ali jih oplenijo, vsaj en prepis se bo zagotovo ohranil, jaz pa bom z njim po vojni vendarle lahko dokazal, da sem res in-ženir!«

Prvenstvo - to je nekaj drugega

Odbojkarji so šele sedaj pokazali pravo barvo. Spet oslabiljena ekipa.

V zadnjem času smo o naših odbojkarjih že precej pisali. Morda bo kdo dejal, da pišemo o njihovem delu največ, da se zanje najbolj zanimamo. Kakor smo v prejšnjih številkah pisali o problemih njihovega kluba, tako sedaj zaslužijo, da jih pohvalimo.

Tekmovanja, ki so bila na sporedu pred pričetkom prvenstvenega tekmovanja, tu imam v prvi vrsti v mislih turnir Ilirije, nam niso dajala dosti upanja, da bo AOK dosegel kaj posebnega v tekmovanju Slovensko-hrvatske odbojcarske lige. Tudi dekleta niso prav dosti obetala, saj so se na pokalnem turnirju zelo slabo odrezala. Toda obe ekipi sta nas že v prvih tekmah prvenstva zelo prijetno presenetili. Pobrati sta vse, kar je bilo dobiti. Vse tekme so dobljene — točke so v našem šepu.

Kako so odbojkarji prišli do teh točk? Moška vrsta je igrala v Ljubljani dve tekmi. Prvo je bilo srečanje z Lokomotivo iz Zagreba, drugi nasprotnik pa je bila Ljubljana. Obe tekmi so študentje odločili v svojo korist, prvo z rezultatom 3:1, drugo pa s 3:2. Rezultati sami ne povedo kaj posebnega, zato naj spregovorimo nekaj besed o naših nasprotnikih. Lokomotiva in Ljubljana sta najresnejša kandidata za vstop v višje tekmovanje — v prvo vrzno ligo. AOK ni računala s tem, da bo lahko pose-

gel v borbo za prvo mesto, sedaj pa, ko je premagal ti dve ekipi, lahko rečemo, da je opravil z najresnejšimi tekmeč, kajti sedaj je tudi AOK postal tisti, ki se uvršča med kandidate za vstop v prvo ligo. Te 4 točke, ki jih je AOK dobil od teh dveh nasprotnikov, so važnejše od ostalih, s čimer seveda nečemo reči, da AOK lahko izgubi s slabšimi nasprotniki, ker bi se to lahko hudo maščevalo. Več kot gotovo je namreč, da bosta tako Ljubljana kot Lokomotiva napeli vse sile, da se prerineta na prvo mesto.

Ali je AOK res nadigral svoje nasprotnike? To je vprašanje, ki ga sedaj postavljajo mnogi ljubitelji odbojke, ki tega uspeha AOK niso pričakovali. Za sedaj lahko rečemo, da je AOK te 4 točke dobil z borbenostjo in mladostnim polletom. V moštvi ni več mlakosti, igralci so dobili vero vase, čeprav sestavljajo ekipo sami mladi igralci, ki še nimajo kakih posebnih izkušenj v prvenstvenih tekmovanjih. Dva izmed njih sta celo prvič nastopila v prvenstveni tekmi, a sta

se vseeno zelo dobro odrezala. Vse to je zelo dobro nadomestilo za pomanjkljivo tehniko igre, ki pa je iz tekme v tekmo boljša.

Že v začetku letošnje sezone smo obljubili, da bomo igrače ocenjevali. Danes bomo to storili prvič, in sicer za tekmo AOK Olympia : ZOK Ljubljana, ki se je končala, kot smo že zgoraj omenili, z rezultatom 3:2 za AOK. Ocenjevali bomo z ocenami 1—10, pri čemer pomeni 10 igro brez napake, tako, kakršno nudi lahko je idealni državni reprezentant, 9 pomeni odlično igro, 8 igro, ki jo lahko nudi popoln odbojkar in je zelo koristna za ekipo (kandidat za državno reprezentanco), 7 zelo dobra igra, 6 dobra igra, 5 povprečna igra, 4 slaba

igra, 3 zelo slaba igra, 2 in 1 igra, ki je škodljiva lastnemu moštvu. Na isti način bomo ocenjevali tudi košarkarske in nogometne igralce. Naš namen je, da bi s tem vzbudili še večje zanimanje za igro celote in posameznika še posebej.

Na omenjeni tekmi .o za AOK Olympia igrali: Megušar 6, Cuček 7, Logar 5, Krevsl 6, Darjan 7, Nagode 6.

Odbojkarji so sedaj v sredi sezone in kmalu se bomo lahko prepričali, če bodo izpolnili naša pričakovanja. Upajmo, da bodo točke še naprej tako vztrajno in požrtvovalno nabirali. Za konec naj napišemo še nekaj iz ust trenerja in igralcev samih po tekmi Ljubljana : Olympia.

Trener Kosec: Nisem računal na zmago, ker ni igral Penko. Bilo je res dobro!

Darjan: Mislim sem že, da ne bomo združili.

Megušar: Če gre blok, gre vse.

Logar: Ni mi šlo tako, kot bi rad.

200 LET MOSKOVSE UNIVERZE

Moskovska univerza (Lomonosova) je 7. maja praznovala 200 obletnico svojega delovanja. V tem času se je na njej izsolalo okrog 85.000 ljudi (od revolucije dalje 45.000). V prvih letih svojega obstoja je imela ta univerza le tri fakultete in 10 kateder, skupno pa se je v prvem letu šolalo na njej le 30 študentov. Sedaj ima univerza 12 fakultet (210 kateder) in se na njej šola okrog 22.000 študentov (od tega 5.500 dopisnih). Študentje, ki študirajo v Moskvi so predstavniki 59 narodov.

ZAHODNA NEMCIJA

Studentski parlament

Studentski odbor univerze Freiburg se ponovno peča z vprašanjem ustanovitve študentskega parlamenta. Medtem, ko so se študentje te univerze pred enim letom izrekli proti ustanovitvi študentskega parlamenta, so sedaj pooblastili študentski odbor, da izdela volilni zakon. Obstajajo dve možnosti, namreč da se izvedejo volitve po fakultetah ali pa po frakcijah.

INDIJA...

(Nadaljevanje s 3. strani)

katerih oddelkih nižji kot na naših univerzah. Deloma tudi zato ker študentje prihajajo dve leti prej na univerzo ter potem ni čuda, da se vzdušje prvih in drugih letnikov more primerjati z vzdušjem naših sedmih in osmih razredih gimnazije saj to dejansko odgovarja tudi starosti študentov. Med univerzitetnimi profesorji je najti zelo solidno izobražene ter profesorje, ki so študirali na evropskih univerzah ter so med njimi nekateri prave kapacitete.

Danes se mnogo govori in piše o problemu univerze v Indiji. Mnogi zahtevajo korektivnih reform. Nekaj je bilo na tem polju že storjenega. Tako je bila leta 1948 sestavljena komisija, ki ji je načeloval dr. Radakrisnam. Komisija je prevzela nalogo rekonstrukcije univerzitetnega šolstva ter prilagoditve univerz potrebam

Novi Indije. Dosedaj se je večina znanstvenega kadra Indije izobraževala zunaj, namen sedanega univerzitetnega šolstva pa je, da se univerzitetno izobrazijo že doma, ven pa gredo potem samo na specializacijo. Le tako bo mogoče dobiti res kvaliteten kader. Da ni bilo v tej smeri vse storjeno pričajo številni polemični članki v časopisih pa tudi analiza, zgodovina in razvoj univerze v Benaresu.

MILAN STANTE

»Svoboda in odgovornost«

Celotni finski študentski parlament se bo februarja letos tretjič sestel v Helsinkih. Predstavniki vseh finskih univerz bodo ob tej priložnosti razpravljali o važnih vprašanjih študentskega življenja pod temo »Svoboda in odgovornost«. Otvorilni govor bo imel rektor univerze Helsinki,

VESELE. A RESNIČNE

BREZ SLOVESA

Zagrebcani so se ustrašili vremena. Menda so bili prvi dan preveč premočeni, pa so se na hitro roko odločili, da se vrnejo domov naravnost v Zagreb. Odšli so brez slovesa. Organizatorji so prejeli le listek s kratkim sporočilom: »Otputovali za Zagreb.« Vsekakor so se poslovili tako, bolj po francosko...

MILICA JIH IŠČE

Ekipo ljubljanskih metalurgov na tem tekmovanju je vodil organizacijski sekretar UK ZKS, tov. Smid. Že drugi dan tekmovanja o tej ekipi ni bilo nobenega sledu. Ker je bilo v propozicijah jasno povedano, da se mora vsaka ekipa na kakršenkoli način javiti organizatorju, so le-ti predvidevali, da se je zgodila kaka nesreča. Ko ni bilo nikakršnega sporočila, je organizator spravil na noge vse postaje Ljudske milice v Savinjski dolini in do Kamnika, da bi poiskali izdubljenca. Toda precej so bili presenečeni, ko so v ponedeljek slučajno izvedli, da je bil tov. Smid že v nedeljo v Ljubljani.

NE ZAUPA KOMPASU

Močan naliiv dežja je verjetno zavedel vodjo ljubljanske ekipe, da se je obrnil na vzhod, misleč, da ga pot vodi na sever. Ko se drugi člani ekipe niso strinjali z njim, so pogledali na kompas. Ta je potrjeval, da je vodja zašel, vendar pa se le-ta ni hotel podrediti kompasu. Ogledal si je vse smreke v bližini in na njih ugotovil na kateri strani raste mah. Toda tudi to je pričalo, da imajo prav njegovi kolegi. Mah je zanj sigurnejši od kompasa.

KONTROLA PA TAKA

V dežju in megli je bilo najtežje najti kontrolo. Toda ena izmed kontrol je bila zelo prijateljsko razpoložena napram tekmovalcem. Zakurili so velik ogenj in dim jih je izdajal na več sto metrov daleč. Seveda je bil kompas odušev...

ZANIMIVA RAZLIKA

Naj povemo na kratko! Najboljši so hodili štiri ure in 45 minut, zadnji pa so prispeli po desetih urah hoje...

JUNAŠKE KONTROLE

Mraz, dež in veter, to je bilo vse, s čimer so razpolagali člani kontrole na Raduhi. Brez zavetja so na planem vztrajali 7 ur.

TEHNO IMPEX

TRGOVSKO
PODJETJE
ZA IZVOZ
IN UVOZ

LJUBLJANA — BETHOVNOVA 14-I

telefon št. 23-915,
Teleprinter: 03-180
Bančni račun: 606-T-1521

ČESTITA K 10. OBLETNICI OSVOBODITVE
TER ZELI MNOGO DELOVNIH USPEHOV!

Trgovsko podjetje

KURIVO

KRANJ - GORENJA SAVA

čestita vsem svojim odjemalcem v Kranju in okolici 10. obletnici osvoboditve še mnogo delovnih uspehov!

GLAVNA ZADRUŽNA ZVEZA LRS

S SVOJIMI PODJETJI

ČESTITA K

DNEVU ZMAGE

vsem delovnim kolektivom, posebej pa še vsem zadrružnim organizacijam in zadrružnim podjetjem v Federativni Ljudski Republiki Jugoslaviji

Delovni kolektiv

PAPIRNICE KOLIČEVO

čestita vsemu delovnemu ljudstvu
ob 10. obletnici osvoboditve

PODJETJE ZA PROMET Z ODPADKI

LJUBLJANA, Parmova 33

STUDENTJEI POTREBUJETE DENAR?

NA PODSTRESJIH, V ZABOJIH IN OMARAH BOSTE NASLI
ZASTARELE IN NEUPORABNE KNJIGE IN PAPIR
ZBERITE GA IN ODDAJTE ODPADU,
KI GA ODKUPEJE PO NAJVIŠJIH DNEVNIH CENAH.

DELOVNI
KOLEKTIV
TOVARNE

UTENSILIA

TOVARNE
TEKSTILNIH
POTREBŠČIN

LJUBLJANA
RUDNIK 24

čestita vsemu vsemu delovnemu
ljudstvu ob obletnici zmage naše
ljudske revolucije!

ZADRUŽNO
TRGOVSKO
PODJETJE
V RADOVLJICI

ZADRUŽNIK

čestita vsem Radovljičanom za
obletnico osvoboditve!

Protí bolečinam vseh vrst (glavobola, zobobola, revmatičnim bolečinam, nevralgije)
zahtevajte v lekarnah le originalno škatlico tablet

COFFALGOL

ali tablete z močnejšim učinkom

PHENALGOL

IZDELUJE *Lek* TOVARNA FARMACEVTSKIH IN KEMIČNIH PROIZVODOV, LJUBLJANA

Vsem delovnim kolektivom čestita tovarna »LEK« ob obletnici osvoboditve!

Kovinsko elektro inštalaterska delavnica

Trbovlje

čestita za 10. obletnico osvoboditve

POHIŠTVO

O B R T N O
P O D J E T J E
R A J O N A I V

LJUBLJANA
PREDJAMSKA 32

toplo priporoča svoje izdelke in
čestita vsem svojim odjemalcem
ob 10. obletnici osvoboditve.

RESTAVRACIJA TRIGLAV

NA JESENICAH

priporoča svojo postrežbo, jedila in pijačo
ter čestita vsem svojim obiskovalcem ob
10. obletnici svobode!

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO

»TKANINA«

KRANJ

čestita vsemu delovnemu ljudstvu ob

10. OBLETNICI

svobode in zmage naše socialistične
graditve!

ELEKTRARNA MOSTE

MOSTE-ŽIROVNICA

čestita vsem svojim delav-
cem, študentom, to je bodo-
čim sodelavcem in vsemu
slovenskemu delovnemu
ljudstvu za obletnico osvo-
boditve izpod okupatorja. -
Vsem delovnim kolektivom
želimo še nadalje veliko de-
lovnih uspehov!

TRGOVSKO PODJETJE

ŽELEZNINA

V TRBOVLJAH

čestita vsem delovnim ljudem
k velikemu prazniku zmage in
10. obletnici graditve socializma

LJUDSKI ODBOR MESTNE OBČINE JESENICE

čestita vsem študentom Jesenic
in okolice ob obletnici osvo-
boditve in jim želi v nadaljnih
letih še mnogo učnih in de-
lovnih uspehov

